

Murat Özgören

- şiirler -

Yayın Tarihi:

10.06.2019

Yayınlayan:

Antoloji.Com Kùltür ve Sanat

Yayın Hakkı Notu: Bu e-kitapta yer alan şiirlerin tüm yayın hakları şairin kendisine ve / veya yasal temsilcilerine aittir. Şiirlerin kopyalanması gerçek veya elektronik ortamlarda yayınlanması, dağıtılması Türkiye Cumhuriyeti yasaları ve uluslararası yasalarla korunmaktadır ve telif hakları temsilcisinin önceden yazılı iznini gerektirir. Bu doküman, şairin kendisi veya temsil hakkı verdiği kişinin isteği üzerine Antoloji.Com tarafından, şairin veya temsilcisinin beyanları doğrultusunda yayınlanmıştır. Bu dokümanın yayınlanması kullanılması dağıtılması kopyalanması ile ilgili husularda ve şiir içerikleri ile ilgili anlaşmazlıklarda Antoloji.Com hiç bir şekilde sorumlu ve taraf değildir.

Murat Özgören

Yaşamakla meşgul....

Adam

Adam genelde yalnızdır.

Çünkü muhataplarının aynı düşünce yapısına sahip olduğuna inanır ve ona göre refleks gösterirler.

Halbuki karşısındakilerin ne böyle bir fikri nede buna eğilimi vardır. Kırarlar.

Çünkü zekaları saf değildir.

Laf altında laf arar,

asıl söylenmek istenenin süslenerek gizlendiğini anlar ve tepki gösterirler.

Genele yayılarak başlatılan söylemin,

aslında söyleyenin kendi şahsi fikri olduğunu anında çözerler mesela.

Yada;

konuşurken yutkunanın,

gözünü kaçırmanın,

veya

dikkat dağıtmaya çalışmanın yalan söylemek üzere olduğunu

ve aklına zaman kazandırmak için bunu yaptığını.

En kötüsü de susamazlar.

Yapılanı yada yapılmak isteneni anlar ve anında karşı atağa geçerler.

Doğru söz,

Dokuz köy atasözünde olduğu gibi sevilmez ve dışlanırlar.

Adam genelde agresiftir.

Saflığa,

dürüstlüğe ve samimiyete inanırlar.

Denerler

Çözerler

ve

zor uğraşlarla onlara karşı elde ettiğiniz değerinizi anında yerle bir edip duygularını zıttı nefrete dönüştürüverirler bir anda.

Onların doğası böyledir çünkü.

Bilmeyen değil,

Bildiğini sanan ukalâlardır asıl dertleri.

Salak rolü yapamazlar mesela.

Yalaka birçoğunun yaptığı gibi.

Bilmiyor,

anlamıyormuş gibi davranamazlar.

O yüzdendir yalnızlıkları.

Hayatlarındaki maskeli düzenbazları bir bir belirler ve yol aldıklarını zannedenlere yol verirler.

Adam tesadüfe inanmaz.

Unuttum diyene güvenmez,

kıymet bilmeyeni gale bile almazlar.

Onlar için asıl özel,

kendileri gibi saf ve doğal olandır.

Sevdiğini tam sever,

sildiğini iki dünya silerler.

Genelde giden olur,

giderken arkalarına bir kez olsun dönüp bakmazlar.

Alışkınlardır çünkü yalnızlığa.

Hayat felsefeleri daima şudur.

Ne farkederek;

Ha bir eksik,

Ha bir fazla.

M.ÖZGÖREN

Murat Özgören

Adım Bahar

Çok uzaktan geldim
Birdim bin oldum üzerinde
kaçma benden ıslan hadi
selam getirdim tomurcuk çiçeğine
Mor kanatlı kelebek getirdim sana
taze güneş, yağmur kokulu toprak
Gökten yıldız getirdim
dolunay hiç olmadığı kadar parlak.
Sevgi getirdim sana
aşk getirdim.
Kulağına fısıltı yüreğine heyecan
Zerrelerini tazele hadi
su yürüsün bedenine, canına can
Çok uzaktan geldim
Soğuktum üşüdüm
kardım eridim su oldum
Gu-guk kuşuyla geldim sana
Tertemiz hava olup ciğerlerine doldum.
Hayat getirdim sana
bereket getirdim.
Birdim bin oldum içerisinde
Ekin oldum yemiş oldum
Yeşerdi tabiat benimle.
Adım bahar
Analar bende gebe kaldı
babalar bende aday
Çıkın kırlara sizde
gülün oynayın çocuklar...

M.ÖZGÖREN

Murat Özgören

Ağlaştık

Susamıştık
Çatlak dudaklarımız bir yudum suya hasret
gezegenin bütün kuru topraklarına kök salmıştık
Özlemimiz yağmuraydı
Duamız yaradana
Diğer bütün mahlukatı yok saymıştık.
Ağlamıştık
Yaşımız
arş-ı semanın üzerinde nimet olmuştu
Bembeyaz bulutlarımıza hüzn katmıştık.
Gök yarıldı sonra
Dualarımız kabul oldu
Çatlak dudaklarımız su ile buluştu
Heyecanlanmış
Çocuklanmıştık
Kalplerimizde tomurcuk neşesi
kana kana suya banmıştık.
Ayva çillerimiz mutlu olmuş
gamzelerimiz gülüşe doymuştu.
Duygulanmıştık
Gözlerimiz sadece birbirine kenetli
diğer bütün bakışları yok saymıştık
İki kelime önce gönöl kaleminden
dudaktan döküldü sonra
Seninle biz
Seni seviyorum ile başlayan bütün cümlelere imza atmıştık
Dualanmıştık
Besmele ile başladık önce
Amin dedik sonra
Birbirimizden geleni hep baş tacı yapmıştık
Gülmüştük, eğlenmiştık
Yükümüz ağır gelmiş ağırlaşmıştık
Seninle biz kainat huzurunda
Allah katında bütün olmaya anlaşmıştık
Alında bir ter önce
Sonra bir öksürük
Bir yanımız yetim kaldı
Diğer yanımız öksüz
Oysa biz seninle ölümlü bile yok saymıştık
Çocuklaştık
Oyuncağı kırılmışcasına masumlaştık
Seninle biz
Yapabildiğimiz en son şeyi yaptık
Ağlaştık. ağlaştık. ağlaştık
Vedalaşıp
Dualaştık...

M.ÖZGÖREN

Murat Özgören

Anadoluyum

Kendimi yazıyorum zemine ter dökerek.
Su, toprak ve ben.
Çoban yıldızı karanlığa gözcü
Birde ay gecede türkü söyleten.
Zirvem ağırı dağı
Ayazım palandöken.
Hüznüm kızılırmak kıvrımı
Şiddetim karadeniz taş deviren.
Gemlik zeytini gözlerim.
Ve
Gözyaşım acı tuz gölünden.
Yastığım adana pamuğu
Yatağım kars yününden.
Anadoluyum ben.
Su, toprak ve ben
Bir yanımda yaz güneşi
Bir yanımda kış en sertinden.
Bayrağım kırmızı beyaz
Minaremde ezan.
Dalgalan ey şanlı hilal
Dönsün konyamda semazen.
Adım türk
Soyadım asker.
Ceddime mehmet derler
Peygamberce müjdelenen.
Anadoluyum ben.
Anamın elleri nasırlı
Ablam üç etekli.
Bir abim horon teper kemeçede
Bir abim halay çekerken.
Dedem efe
Ninem nenehatun
Bir ayağım keşan,
Bir ayağım topraktutan.
Güneşim Kars'tan doğar
Batar İzmir'imden.
Anadoluyum ben.
Türkün anavatani.
Su, toprak ve ben.

M.ÖZGÖREN

Murat Özgören

Anne

Uçurtmamın ipini kestiler anne.
Kuşlarımı havada vurdular.
Gök mavimi,
güneşimi karayla sıvadılar.
Özgürlüğüm anne özgürlüğüm.
Hayallerimi camsız odalara kapattılar
beni gece zindanlarına.
Oysa anne oysa
ben senin cemberinden çıkan saçlarını öpmek isterdim.
Al yanaklarını
toprak çatlatmış ellerini defalarca.
Sazımın telini kopardılar anne.
Kuytumu ayyuka çıkardılar
Kelebeğimin rengini çaldılar.
Sırlarımın
sevencimin nasırını kanattılar.
Duygularım anne duygularım.
Hayallerimi yok saydılar.
Yüreğimi hırpaladılar gözlerimin içine baka baka.
Yalan söylediler,
namertlikle tanıştırdılar.
Oysa anne oysa.
Terlikle bile vurmaya kıyamadığın ayaklarımla gelmek isterdim sana,
elimde o çok sevdiğin papatyalar
sevdam dediğim kadın ise kolumda.
Beni çok üzdüler anne.
Yordular
yoğurdular.
Hayatın ikinci şikkıyla tanıştırdılar.
Oysa anne oysa
Oğlun saflığında kalmak isterdim
tek derdi bir paket sigara parası olan,
mahalle kahvesinde içtiği iki çay yada.
İki yüzlülüğü
kalleşliği
kahpeligi tanımadan öylece.

M.ÖZGÖREN

Murat Özgören

Arş-ı Alem

Hadi söyle bana
daha önce hiç kimseye söyleyemediğin sevgi sözcüklerini
Canım de
bitanem de
aşka dair he ne varsa bugüne kadar gönlünde biriktirdiğin
Dudaklarından her harf muhabbetle çıksın
Huzurla çarpsın gönlün hiç olmadığı kadar
Sevda adına her ne varsa kucaklayan evreni
serçe heyecanı yüreğinden yüreğime saçılsın
Mutlu ol hiç olmadığı kadar
Çocuklan, sol yanın göğze çıksın
sevinçlerini koy yastığının altına
sabah gün ışığıyla tabiata dağılsın
Çiçek olsun, yemiş olsun
Kuşların kanatlarında bembeyaz bulutlarla buluşsun
Dağın dağıma omuz vursun
Ve
Denizlerimiz el ele tutuşsun
Hadi söyle bana
Canım de
Aşığım de
Öyle bir söyleki
Arş-ı alem şahit olsun....

M.ÖZGÖREN

Murat Özgören

Aşk

Sanat gibidir aşk.
Resim tualinde renklerle danseden.
Saz telinde türküdür.
Bir şiirdir duygusal ve romantik
veya
ağır bir romandır hayata anlam katan.
Çocuk gibidir aşk.
Mis gibidir cennet kokusu teninde
ilk anne babayı söylediğindeki heyecan.
veya
bayramda alınan elbiseyi
sabaha kadar yastığının altında saklayan
Su gibidir aşk.
Yaşamdır her damlası.
Nefestir
kana kana içtikten sonra derinden alınan.
toprağa can
bitkiye yaşam sunan.
Gök gibidir aşk.
Özgürlüktür.
Ruhunun buluttan buluta sıçrayışı
yerdekilere selam çakıştır yukarıdan.
Gönlünü maviye boyamaktır
mutluluktan kanat takıp uçan.
Can gibidir aşk.
İki elmanın birer yarısıdır
bir bedende canlanan.
Veya
Artık ben değil
sen değil
Sadece biz olan.

M.ÖZGÖREN

Murat Özgören

Aşk Türküsü

Yüreğini aç dağlara.
Poyraz göğsüne vursun.
Dilinde rüzgar ıslığı,
Güneş yüzünü kavursun.
Bir dilek tut gökten öte
yedi kat yer şahit olsun
Öyle bir haykır ki evrene
Göz görsün kulak duysun.
Ay gecede kalsın artık
Hüznün siyahta.
Elinde gönül sazın
Aşk türküne söz olsun.

M.ÖZGÖREN

Murat Özgören

Ayla

Yâr başı,
aşk yuvalanır gönlümüz.
Ve
Pınar başı şırıl şırıl
eğilip çatlak dudaklarımızı ıslattığımız.
Gölgemiz serin ikindi vaktinde
El ele sarmaş dolaş uyuduğumuz.
Akşam ezanı dilimizde dua.
Gece,
yıldız yorgan altı sohbetini
köz ateşte demlediğimiz çaya bandığımız.

Güneş bir başka sarı bakışlarında.
Ayla yıldız bir başka parlak.
Ormanın yeşili daha canlı,
Suyun rengi daha mavi gök sandığımız.
Ben bir başka benim yanımda sen.
Dün yok oldu bak, yarın yok
Gözlerim gözlerine çakılı,
bir şu ana kulak kabarttığımız.

Dudakların ateş kırmızısı.
Ay ışığında ayva çillerin bir başka sevimli.
Avuç içlerimiz terli,
Ve
Bir serçe heyecanında yüreğimiz
Belki de ilk defa bizi biz yaptığına inandığımız.

MÖZGÖREN

Murat Özgören

Babam

Babam geliyor babam
O heybetli adam
Saçları gür bıyıkları kaytan
Geliyor hiç bilmediğim
hiç görmediğim kadar uzaktan
Bilmem ki neden küçülüyor ayaklarım
onu karşılamak için koşan

Elinin tersiyle itmiş toprağın rengini
Yolu kenara çekilmiş vakur ayak sesleri
Kollarını açmış ben geldim oğlum der gibi
Yürüyor bana doğru o heybetli adam

Boylu poslu maşallah nazar değmesin
O benim babam kimse göz gezdirmesin
Yüzündeki beni hiç benden gitmesin
Geliyor bana doğru o heybetli adam

Uzun zaman oldu babam seni görmedim
Burnumda tüttün, ben seni çok özledim
Uyumadan her gece dua ederdim
Gülüyor bana doğru o heybetli adam

Bir türlü yol bitmedi sana varan babam
Başım soluma düştü bak
gözyaşımda katran
Rüya olmasın ne olur
ve
olmasın uyandıran
Babam geliyor babam
O heybetli adam.

M.ÖZGÖREN

Murat Özgören

Ben

Gökyüzü yere inmiş,
Yıldızlar ayaklarımın dibinde.
Yanlış anlamayın beni,
Gördüklerim;
önümdeki su birikintisinde.
Ermiş değilim haşa,
Uçmak mı ne haddime.
Kibirli değilim,
Şımarık, yada ukala.
Hakkı yol bilmiş,
Bedelini;
ödemmiş bir adamım sadece.

M.ÖZGÖREN

Murat Özgören

Benim Adım

İmkansızlık benim adım.
Olmaz dediklerine dikkat et!
Oluverir,
doluveririm olmazına
sonra sen bile dersin şaşkınlım.

Cesaret benim adım.
Kimi kör kuyuda,
kimi iki cihanda.
Düşmekten korkmayanın zirvesi,
korkanın en batağıyım.

Güneş benim adım.
İnceleri ısıtan,
kalınları bunaltan.
İlkbahar sabahı doğaya serenat,
yeni filizlere can katanım.

Hayat benim adım.
Karanlığa ay,
kurağa yağmur.
Kırık bir kuş kanadına şefkat,
gaddara en acımasızım...

M.ÖZGÖREN

Murat Özgören

Benim Adım Seveda

Durun
Dinleyin beni
Hükmüm herkesedir...

Dünya dönmez bensiz
Gün doğmaz gece bitmez
Bende tadar analığı ana
Evlat evlatlığı
Kozalak varolduğu ağacı
Su benimle akar nehrine
Nehir benimle deniz
Doğa bende yeşildir.
Bitkiler benimle canlı
Yağmur birbiriyle yarışır havada
bir an önce öpmek için toprağı.
Kadınlar benimle katlanır cefaya
Ve
benimle daha vefalıdır kocaları
Genç kızlar bende bulur kendini
Süslenip püslenirler ergen ergen
Genç oğlanlar bende görürler terleyen bıyıklarını
Çocuklar mutlu olur
Heyecan sarar sol yanlarını
Hayvan bende merhametlidir diğerine
İnsan benimle insandır daha
Yürek bende değer yüreğe
Can kocaman olur can katanında
Aşklar bensiz sevgisiz
Meşkler neşesiz.
Nefes bende solur havayı
Göz bende görür
Kulak benimle duyar daha da.
Kelam bende hoşgörülüdür
bensiz dil terbiyesiz
Benimle gayretlidir karınca
Daha güzel öter saka
Köpek daha korumacı
At benimle koşar dört nala
Aslan benimle kraldır
Daha uzundur zürafa
Yıldız benimle parlak
Bulut beyaz
Daha mavi gök ve deniz
Balık mutlu okyanusta
Kartal daha özgür yazar gökyüzüne sabrı
Altın benimle kıymetli
Elmas daha parıltılı
Şevmek benimle güzeldir
Özverili ve saygılı

Durun
Dinleyin beni

Hükmüm herkesedir
Benim adım sevda
Yaşam bende aydınlık
Bensiz karanlıkta....

M.ÖZGÖREN

Murat Özgören

Bilmem

Bilmem nereye sürsem,
gönül değneğimi üzerine binip.
Nereye sürsem,
tekerlerini çam kabuğundan yaptığım iki tekerli arabamı.
Uçurtmamın ipini ne kadar salsam göğe.
Nereye koysam ilkbaharda topladığım papatyamı.
Bilmem nereye sürsem,
daha tûy bitmemiş ayva çillerimi.
Gülüşümü,
yanağımda beliren gamzemi.
Kimi bilsem büyüğüm,
kimi bilsem küçüğüm yada yaşıtım.
Ve
Kime desem anne, babayı.

M.ÖZGÖREN

Murat Özgören

Bilmeyecek

Hiç kimse bilmeyecek Senliğimi,
Sana varan ayak seslerimi.
Sende atan kalbimi,
Dolan yüreğimi,
Hiç kimse bilmeyecek seni sevdiğimi.
Bozkırlara çıkacağım ilkbaharla.
Papatyalarla paylaşacağım,
hatta
kelebeklere anlatacağım seni.
Islak çimlerde yuvarlanacağım içimde sen.
Hiç kimse bilmeyecek seninle seviştiğimi.
Başımı öne eğmeyeceğim artık.
İçimi burkmayacak,
acıtmayacağım ciğerimi.
Örneğin,
kabusla uyanmayacağım geceleri.
Hiç kimse bilmeyecek rüyamdaki seni.
Sen bile,
Sen bile geçemeyeceksin hissetmekten öteye.
Çözemeyeceksin,
Acabaların hiç bitmeyecek.
Doğru değil belki,
Ama
hiç kimse bilmeyecek sendeki beni.

M.ÖZGÖREN

Murat Özgören

Bilmiyorum

Bilmiyorum!

Zihnimdeki bir sürü deli sorulara bir kelimelik cevabım bu.

Her günüm;

bir sonraki günün daha iyi olma temennisi,

Ömrüm çok üzülürsen, çok sevinirsin ikilemiyle geçiyor.

Yaş kırk beş olmuş,

Ve ben hala;

nerede yanlış yaptığımı,

Ne zaman rüzgâra karşı tükürdüğümün farkında değilim.

Hayal kurmayı bıraktım.

Tek isteğim;

Şu anımı kurtarmak ve onunla mutlu olmak.

Ama;

Oda bana yan çiziyor.

Ben tadını çıkarmak,

bari onunla avunmak istedikçe benden uzaklaşıyor.

Günden güne elimdeki yalnızlık katmerleniyor iyice.

Bir ben kalıyorum,

Artık çaresiz ve daha umutsuz bir şekilde.

Bakmayın!

Bende iyi değilim aslında eskiye göre.

Her gün birkaç tel saçım ayrılıyor benden vedasızca.

Dişlerim, birbiriyle yarışıyor sanki beni terketmek için.

Nefes alışım bile hırıltılı.

Bir türlü anlatamadım sigaraya onu ne kadar çok sevdiğimi ve dost bildiğimi mesela.

Kalbim ve ciğerlerim sanırım onun yüzünden artık bana isyan bayrağını açmak üzere.

Hiçbirine anlatamıyorum kendimi.

Nerede yanlış yapıyorum,

İnanın bilmiyorum.

Diğer insanlar gibi olmak istiyorum.

Yeri gelince ağlayıp, yeri gelince gülmek mesela.

Dostlarımla hoş sohbet etmek,

Ailemle güzel vakit geçirmek beraberce.

Bakıyorum;

hep birşeyler engel oluyor,

Hep birşeyler set çekiyor mutluluk duvarıma.

Neden diyorum?

Nasıl diyorum cevapsızlıklarımda.

Ama bana ne cevap veren var, nede teselli.

Sonu nereye varır, nasıl biter hiçbir fikrim yok.

Ezberbozan tek kelimeli bir cümle sadece dilimde.

Koskoca bir bilmiyorum.

Dünya kadar koca...

M.ÖZGÖREN

Murat Özgören

Bir Sana

Islak yürekler bıraktım ardımda
Ne sevdalar eskittim seni bulana dek
Ne göz yandım
ne kış dondum soğukta
Bir sana ben geldim diyene dek.

Uykusuz gecelerim,
umutsuz günlerim oldu torbalar dolusu
Kendi kendime konuştuğum onca harflerim
Bir sana ben geldim yazana dek.

Hayallerimi yığdım gnl harmanıma
Başaklarımı yreğimle ovaladım
Azığımı kendim oğttm el değirminde
Bir sana ben acıktım diyene dek.

zlemek neydi bilmezdim ben
hayaller kurmaz, hayata imrenmezdim
Yarınlarımdı dnden hiç edilen
Bir sana bugnm ol diyene dek.

Kelebeklerimi salmazdım bahara
Bahçeme çiçek ekmez, ağaç dikmezdim
ekmek kırıntısı bırakmazdım karıncalarımaya
Bir sana merhametim ol diyene dek...

M.ÖZGÖREN

Murat zgren

Biri Olmalı

Biri olmalı hayatında.
Biri;
kırk yıldır tanıyormuşçasına ilk anında.
Yüregün yüreğinde atmalı.
ve
kelimeleri aynı cümleler kurmada.
Seni tamamlamalı,
bakışlarındaki lugatı anlamalı bir bakmada.
Sesin olmalı sesin kısıldığında
nefesin çok daraldığında.
Cananın olmalı
Bir elmanın iki yarısı,
bir yüzün her hali olmalı baktığın aynada.
Uzak olabilir,
göremiyor olabilirsin her zamanda.
Belki de bundan sonra hiçbir vakit hatta.
Ama biri olmalı hayatında.
Biri
sana gönül açan her duasında.
Sevgi tüm zerresi,
saygı en güzel tacı olmalı başında.
Biri olmalı
yaradılanı seven yaradan hatırına.
Biri olmalı hayatında güvendiğin
sırtını bir kaya gibi dayadığın.
Gelip geçen onca faniye inat,
yanında olmalı iki cihanda da.
Biri olmalı teslim olduğun, teslim aldığın.
Teninde huzur,
gülüşünde mutluluk bulduğun.
Biri olmalı;
tırnağının acısına tüm bedenini acıttığın.
Hüzünlerini almak istediğin,
sevinçlerini vermek istediğin.
Uykunda nefesini yokladığın,
cennetine uyandığın günaydınında.
Biri olmalı kendinden öte..
mutlu olmak için,mutlu etmek için.
En önemlisi;
mutlu ölmek için son anında...

M.ÖZGÖREN

Murat Özgören

Bitiyor

Bitiyor!
Belki yarın gelir?
Belki de bugün kapanır bu perde.
Adamlığın kadar alkış,
Sevenin kadar dua olursun dilde.
Mevlitte bir aş,
Birde amin önünde besmele.
Bitiyor;
Bitmeyecek sandıklarımız,
Lal oluyor;
Susmazı savunduklarımız bile.
Abartmaya gerek yok hayatı.
Çıkar uğruna zulme alkış,
Çiğeri peş para etmezlere olmak köle.
Yada ödün vermek kişiliğinden,
Şirin görünmek için sevdiklerine.
Bitiyor,
bitmeyecek sandıklarımız.
Ve gidiyor,
gitmez saydıklarımız bile.

M.ÖZGÖREN

Murat Özgören

Bitmeyecekte

Denizimi suya koydum
Güneşimi ateşe
Şoframda yılgınlık yedim
İçtim suyumda öfke
Bitmedi sikkınlığım daha
Bitmeyecekte.

Ne baharlar hizaya getirdi beni
Ne gündüzler ne gece
Canımı zindana vurdum
yüreğime zincir
zihnime kelepçe
Bitmedi dargınlığım daha
Bitmeyecekte

Dağlarım tuz buz oldu
kardelenim sarardı soldu
Nehirlerim ağaçlarım kurudu
Ötmez oldu serçelerim de
Yazmaz oldu kalemim
Bitmedi zemherim daha
Bitmeyecekte.

M.ÖZGÖREN

Murat Özgören

Biz Olalım

Anlaşılmak için anlatmak gerekmez
Yaşamak için yaşlanmak yada
Yeterki anlayan manalansın
Yaşayan lezzet katsın dünyana

Ağlayan için ağlamak yetmez
Aç kalmak,
aç olanı anlamak için yada
Yeterki insanı hissedelim
Ağlamadan, aç kalmadan da

Bananeler,
benden değiller merhem sürmez
İnsanlığın yarayan kanasına
Bir olmayı öğrenmek,
Biz olmak yakışır gönlü kocamanlara

Gelin bir olalım biz olalım
Gelin can olalım canı yanan mazlumlara
En az onlar kadar cesur olalım
Kötülerin, zalimlerin karşısında...

M.ÖZGÖREN

Murat Özgören

Bu gece

Köhne bir İSTANBUL meyhanesi bu gece konuğu olduğum.
Önümde;
Üzerinde rakı kadehimin olduğu eski bir masa,
Altımda tahta bir iskembe.
Ufaktan yudumluyorum içkimi.
Saki;
Duvarda asılı radyonun düğmesine basıyor.
Kısık bir ses önce,
Sonra sesi biraz daha açıyor.
Afallıyorum.
Gözlerim irileşip, nefesim daralıyor.
Çünkü radyoda bizim şarkımız çalıyor.
Seni uzaktan sevmek aşkların en güzeli.
Ellerim masanın iki yanını kavriyor sıkıca.
Vücudum titriyor,
Yüreğim ürperiyor.
Gözlerim nemli ama ağlamıyorum.
Nasıl ağlarım.
Sen karşımdasın çünkü.
Sonra senin yüzüne nasıl bakarım.
Son kadehin son yudumu da bitti işte.
Zaman epey geç olmuş.
Çıkıyorum oradan ağır adımlarla.
Sokaklar ıssız,
Sokaklar kendini bile aydınlatmaktan aciz lambaların karanlığında.
Biraz dolunay var havada.
Ara sıra kafamı kaldırıp hayranlıkla baktığım.
Kim bilir belki sende
Tam da şu anda bakıyorsundur gökyüzüne.
Ve belki sende görüyorsundur ay beyazında bizi.
Yürüyorum karanlığın üzerine.
Sessiz yürümeye çalışıyorum,
Ayakkabılarım ses çıkarmasın diye.
Kim bilir
Belki bu yol üzerinde bir evde mışıl mışıl uyuyorsundur yatağında.
Hiç uyandırmak ister miyim seni?
Adımlarım sarhoş,
Yüreğim mayhoş.
Bir yanım hazan,
Bir yanım kardelen tomurcuğu.
İçimde sen,
Dışımca sensiz bir hoş.
Yakamozuma yürüyorum az ileride.
Kayalarında oturup denizini izlediğim sahilin.
Başını omzuma koyup,
Kokunu içime çekmem
Sonra çakıp gözlerini gözlerime
Seni seviyorum diyerek öpmen geliyor aklıma.
Seni içimi çekiyorum gizli gizli.
Utanırcasına hayattan,
Çılgık çılgına sessizce.
Ne kadar zormuş be gülüm sensiz olmak.

Yaşam da bir ölmekte.
Bazen;
Anlam yükleyemiyorum hayatın cümlelerine.
Çünkü
Bütün kelimeleri var olmamış harflerden oluşuyor.
Sen gibi, ben gibi hatta biz gibi.
Yaşıyorum yalnızca,
İnan sensiz bir hiç gibi.
İşte geldim küçük barakama.
Vücudum, gönlüm
Ve ben yorgunum.
Dağınık yatağıma uzanıyorum
Gözlerimi kapatmadan önce.
Son kez bakıyorum duvardaki resmine.
Dilimde şarkımızın melodisi.
Seni uzaktan sevmek aşkların en güzeli.
Ama bu kez ben söylüyorum
Yalnızca bizim için, yalnızca bize.

M.ÖZGÖREN

Murat Özgören

Buradayım

Buradayım işte ey Dünya!
Varlığıma ispat mı arıyorsun?
Dostlarımı görebildiğim iki gözüm,
Düşeni kaldırabildiğim iki elim,
ve
Her şeye rağmen sevebilen bir yüreğim var hala.

M.ÖZGÖREN

Murat Özgören

Can

Yüreği yüreğine değmeli can.
Sevincini varsın yalnız yaşasın,
Kederiyle kederlenmeli.
Güvenmeli hissettiğine insan.
Aldırış etmemeli ölüme bile.
Azrail'e ben buradayım diyebilmeli.
Yüreğinin sesinden kaçmadan,
Gayesi azıcık mutluluk olan.
Pınarından bir damla sunmalı.
Gülüşünden bir gamze.
Güneş parlamalı bakışlarında,
Var olmayı bilmeli iki cihan.
Fatiha olmalı gidişinde.
Toprağına su gibi karışabilmeli.
Son söz elveda değil bekle
Gittiğin yerde bekle demeli candan.

M.ÖZGÖREN

Murat Özgören

Can gibi

Ŗiir tadında yazmak seni.
Kara kalemi her eline alıŖta duyduğun heyecanı duymak seni yazarken.
Her satırda geri d6n6p bir daha okumak
Ve anlamını daha iyi kavramak beyaz sayfada yazan c6mleni.
Yağmur tadında sevmek seni.
Heran 6zlemek susuz topraklar gibi.
Çisine yaprak tutmak,
Ve sana kucak aÇmak asırlık ınar misali.
Sonra g6neŖ sarısında bulmak,
Kardelen 6zleminde keŖfetmek seni.
Ne pahasına olursa olsun
Sana ulaŖmak,
Ŗıcađına sarmak bedeni.
İki karŖılıklı dağ olmak seninle.
Kelebek kanatlı adımlarla y6r6mek sana.
Serçe heyecanı y6reklerimiz
Ve tutuŖan iki el avuç ileri terli.
Sevmek seni.
Hayat gibi, can gibi

M.ÖZG6REN

Murat 6zg6ren

Cennet Olur Dünya

İki kaşık çorba bir dilim ekmek
Sağlık ile derin bir nefes çekmek
Bırak dünya tamahsızların olsun
Cennet olur dünya eğer biz istersek.

Güneşi sarı Ayı beyaz görürmüsün
Denizin buğusu genzine sürülsün
Tarlın başak bağın salkım yürüsün
Cennet olur dünya eğer biz istersek.

Para pul dediğin, derman vermez derde
Bir çift gülen gözdür sıhhat, gerisi nafile
Mutluluktan, huzurdan ötesi neyine
Cennet olur dünya eğer biz istersek.

Kadir kıymet bilmeli şükrü yürekte olan
Keşke yakışmaz kula eldekiyle mutlulan
Yukarı bakma hep, aşağıya da göz atsan
Cennet olur dünya eğer biz istersek.

Yaradan lütfetmiş bizi böyle beğenmiş
Kulum demiş özenerek haşretmiş
Nimet vermiş beni bilin, anın istemiş
Cennet olur dünya eğer biz istersek...

M.ÖZGÖREN

Murat Özgören

Çıglık

Ayaklarımı yere basıyorum.
Başımı yıldıza, vücudumu evrene.
Ne bir sitemim var,
Ne alıp vereceğim kimseye.
Bir başımayım.
Bir yaradanım var güvendiğim, teslim olduğum
Birde sigaram beni kemiren içten içe.
Yorgunum.
Kalktığım gibi doğrulamıyorum artık yataktan.
Zaten yemek yemiyorum,
Canım istemiyor çay bile.
Sessizim.
Duvarlarım yankısız.
Bazen düşünüp, daldığım mazi,
Bazen radyomda çalan şarkı eşliğinde.
Böyle olmamalıydı dediğim zamanlarım da var elbet.
Daha kalabalık,
Daha dinç ve daha sesli.
Ama gücüm yetmiyor ki kadere.
Yalnız başladığım yolda,
Yalnız yürüyorum sona.
Zihnimde ne bir isyan var,
Neden, niçin nede.
Zamanımı bekliyorum.
Kimbilir,
her gece yatmadan kurduğum köstekli saatimin durmasını,
Akrep ve yelkovanının kavgasını belki de.
Lisanım yazı.
Haykırışım, sessiz çıglığım.
Anlamaya çalışmayın beni.
Kafa yormayın.
Benim de tercihim bu.
Ağlayarak doğmak,
Çıglık çıglığa yaşamak
Ve gidiyor olmak sessizce.

M.ÖZGÖREN

Murat Özgören

Çoban Çocuk

Sirtına azığına sarmış çıkıyor çocuk
İki çörek, bir yumurta, bir domates
Önüne saldıkları kara sığırlar çok
Yaklaşık yirmi beş hayvan çoluk çocuk.

Daha yaşı yedisinde okul çağında
onun mektebi dağlar yürüyor çocuk
Aç hayvanlar bir sağa bir sola koşuyor
Hangisinin ardından gitsin çabuk çabuk

Öğlen su başında toplansınlar duası
Bir kendi var yanında birde köpek arkadaşı
Elinde özenerek yaptığı kızılıcık sopası
Güneş değmez dağlarda yürüyor çocuk

Sayıyor hayvanları su başında tek tek
Eksik yoksa birazda kendisi dinlenecek
Azığını yiyecek eğilip suyunu içecek
Köpeğini yastık yapıp uzanıyor çocuk

Kara gözleri gökte bembeyaz bulutta
Rüzgar estikçe çamlar ıslık çalıyor adeta
Onunda tek ninnisi budur galiba
Gözlerini yarım kapatıp uyuyor çocuk.

Hayvanlar geviş getirerek acıkmışlar yine
Aynı otlak yolu bu sefer gerisin geriye
Hepsi sağ-salim köye varıp ahıra girsede
Derin bir oh çekip soluklansa çocuk.

İnekler sağılır çıkan süte bakılır
Tam doymuşlar mı diye sırtları yoklanır
Temiz olsunlar diye birde kaşağılanır
Yemekten sonra bir köşede sızıyor çocuk.

M.ÖZGÖREN

Murat Özgören

Çocuklar Var Bu Dünyada

Ağlayışını gizlemek için gülmeye çalışan çocuklar var bu dünyada
Yamalı elbisesini yırtık ayakkabılarını saklamaya uğraşan
soğukta titreyen bedenlerini ısıtmak için kovalamaca oynayan
ve
aç karınlarını doyurmak için gece yarılarını bekleyen çocuklar var bu dünyada
çöpte yemek artığı aramaya çıkan.
Masum bedenlerini
Meleksi tenlerini daha korumayı bile öğrenemedi
kirlenen çocuklar var bu dünyada
İnsan dilinin canlı demeye varmayan kahpe yaratıkların kurbanı olan
gözlerinden yaşları kanlı akan çocuklar var.
Sıcak bir yuva
temiz bir ortam bilmeyen
ve
başlarında bitleriyle hayata tutunan çocuklar var dünyada
saçlarını her kaşındıklarında bunu bir oyun sanan
Açlıktan zayıflamış vücutlarının kafalarından daha küçük oluşunu normal sayan
susuzluktan çatlamış dudaklarını güzel sanan çocuklar var bu dünyada
Gözlerinde yinede meleksi tebessümleriyle
acı gerçekleri yüzümüze yüzümüze vuran
Hastane köşelerinde şifa bekleyen
amansız hastalıklarına aman diyen
ama
hala masumiyetleri ile hayata tutunmaya çalışan çocuklar var bu dünyada
Camı avlularına bırakılan
yapabildikleri tek şey olan ağlamakla iyi bir insanın kendini bulmalarını temenni eden
çocuklar var
Evlatlık verilen
gerçek ailesini hiç tanımayan
esirgeme yurtlarında onlarla ilgilenen görevlileri aileleri sayan
ve
uyumadan hiç ninni okunmamış
alınına sıcak bir öpücük kondurulmamış çocuklar var bu dünyada
Hepimizin içinde varolan çocuklar olmak isteyen
onları anlamamızı
korumamızı
yardım etmemizi
ve
en az içimizdeki çocuk gibi sevmemizi bekleyen çocuklar var bu dünyada
Diline
Dinine
Rengine bakmadan....

M.ÖZGÖREN

Murat Özgören

Çocukluğumuz

Ne güzeldi değil mi?
Ağaç yeşil, gök mavi, toprak kahverengi.
Tek derdimiz,
Çözmeye çalıştığımız alfabeydi.
Dünya bize o kadar küçüktü ki.
En büyük sevincimiz,
Beraber topladığımız papatyalardan saçlarına yaptığımız taç.
En büyük hüznümüz,
Onları toplarken ayaklarımıza batan dikenlerdi.
Ne güzeldi değil mi?
Uçurtmalarda uçmak.
Yürekerimizi iplerinin ucuna bağlayıp,
Çıkabildiğimiz kadar yükseklerle çıkmak.
Kendimizden bile küçük saymak yerdekileri.
Saklambaç oynarken yaşitlarımızla,
Hep ikimiz bir saklanmak.
Herkes dağılıp gitmiş,
Oysa biz hala saklandığımız yerde.
Oyun çoktan bitmiş ki.
Ne güzeldi değil mi?
Dolunayda,
Karşılıklı evlerimizin pencerelerinden birbirimize bakıp dilek tutmak.
Ve sonra o mutlulukla uyumak.
İnan ben bütün dileklerim de hep bizi tutmuştum ki.
Ne güzeldi değil mi?
Maskesiz masumiyetteki çocukluğumuz.
Ve
Zaman öyle çabuk geçti ki.
Biz büyüdük, hayat büyüdü.
Bak yaşlarımız kemale erdi.
O güzel günleri özlememek elde değil ki.

M.ÖZGÖREN

Murat Özgören

Daha

Daha yazılmadı en güzel şiir.
Doğmadı en sarı güneş
parlamadı en beyaz ay.
ya da
akmadı en yeşil nehir.

Duymadı en güzel sözü kulak,
söylemedi en muhteşem kelimeyi dil.
Burun koklamadı en güzel kokuyu
ya da
mest etmedi en görkemli seyir.

Daha yaşanmadı en güzel aşk.
bulunmadı en verimli toprak
sorulmadı en zor soru
ya da
keşfedilmedi en gizemli sihir.

M.ÖZGÖREN

Murat Özgören

Deh

Deh yalan dünya deh!
Gidebildiğin yere kadar git dörtnala.
Artık sana kafa değil, alkış tutma zamanıdır.
Keyfini çıkar gece gündüz, yazın baharınla.

M.ÖZGÖREN

Murat Özgören

Duyuyormusun

Bilmiyorum sende
bir masa bir sandalye üzerinde
benim ki gibi üç bacaklı değilse de.
İki ücra köşede,
ayrı kadehlerde aynı acıyı içsek te.
Şerefine kadınım deyişimi duyuyor musun?

Elde bir mendil
alladığım keman ritminde.
Kimi sarpa sardığım,
kimi yaşlarımı silmekte.
sarhoşlanlandım da biraz
derin bir of ile belki de.
Sağlığına kadınım deyişimi duyuyor musun?

İki bardak var önümüzde, ikisi de beyaz.
Birinde su var,
rakı var diğerinde.
Sarılınca aklanıyorlar mutlular mı ne.
Varlığına kadınım deyişimi duyuyor musun?

M.ÖZGÖREN

Murat Özgören

Eğer

Bağlar elimiz ayağımız.
Sükut olur gözümüz kulağımız.
Sever sevmez sandıklarımız
Biz sevmeyi bilirsek eğer.

Güneş gibi doğar umudumuz.
Hayalimiz olur gururumuz.
Duyar bizide konuştuğumuz
Biz susmayı bilirsek eğer.

Rüzgâr yönünü çevirir terse.
Yağmur ıslatır bereketle
Toprak can bulur çiçekte
Biz koklamayı bilirsek eğer.

İmkansızlık yoktur insana.
Sen yeter ki inançla çabala.
İnanma tesadüfe ya da şansa
Biz çalışmayı bilirsek eğer.

Gece kapatır perdeyi.
Uyku ölümün ikinci hali
Rüya da yaşamın bir gerçeği
Biz görmeyi bilirsek eğer.

M.ÖZGÖREN

Murat Özgören

El Olmakta Güzel

Unutulmakta güzel dostlar.
Gelecek mutluluklara engel değil
uğurda vedalara boyun bükme,
yutkunmakta güzel.
Her ne yapıldıysa dostluk adına,
bilinmekte güzel
bilinmemekte.
Acıların
gün geldiğinde mutluluk fidanı vermesi
dost sevincine uzaktan eşlik etmekte güzel.
Başla,
yaşa ve bitiş dünyasında
benimle bu dostluğa kavuşmuş
yaşamış
ve şuan bir el kadar yabancı,
bir can kadar can olup bitmişte güzel.
İyi ki oldunuz.
İyi ki vardınız.
Sizi tanımak,
siz olmak,
biz olmak
en sonunda el olmakta güzel.

M.ÖZGÖREN

Murat Özgören

Ey nefis

Cihan-ı sermayeni et, kemik mi sandın.
Nasıl aldın nefesi, nasıl geriye bıraktın?
Ne kral ne çoban kalmadı ebede
Sen başlamışsı hiç bitmez mi saydın?

Ağzın, gözün, zihnin hep açıktı.
An gelip kapanacağına bihaber mi kaldın?
Yaradan lütuflu şu devrî alemde
Kainat içinde sadece bir noktaydın.

Dar gelir elbisen bak şişmiş karnın.
Sen tek görevini yemek, içmek mi sandın?
Ey nefis! iki cihan sanadır emrine amade
Bir parça kıpırdan iyice dizginleri bıraktın.

Dünya durmuyor, zaman ilerliyor hep.
Betin benzin sararmış ama sen anlamadın.
Aklar düşmüş saç, sakalına git gide
Can dediğin nedir ki bak iki nefeste zorlandın.

Ecel yaklaşıyor geldiğinde kaçamazsın.
Geleceği çekiyorsun, dünü neden tutamadın.
Ey nefis! sanadır bu sözler mutlu etmese de
Doğru yolu bulda ruhun ebedi ağlamasın.

Elbet ölüm gelecek Azrail bulur sebep.
Son solukta sen bugünleri çok ararsın.
Vakit var ey nefis inmeden göze perde
Aç yaratana gönlünü tövbekar olasın.

M.ÖZGÖREN

Murat Özgören

Fırıldak

Hayatın kendi fırıldak,
Sen dönsen ne dursan ne.
Zaman söyler hep son lafı,
Sen sövsen ne sussan ne..

Hani dünya yuvarlak anladıkda
İçindeki bu rezillik ne?
öz değilmi önemlisi, yürek değilmi
Sen adam olsan ne kadın olsan ne...

M.ÖZGÖREN

Murat Özgören

Garip

Hayat garip bir döngüdür.
Ölüm bile huzur verir.
Kimi kalana,
Kimi gidene....
Mutluluk mutsuzluk üzerine kurgulanır.
Güzellik çirkinlik karşılığına.
İyilik kötülüğe zıt
Doğum ölüme.
Ay güneşte kaybolur,
Kar denizde.
Kardelen hükümsüzdür,
Başını değdiği havada.
Garip bir döngü işte.
Anlamayan gider
Anlayan gelir.
Kimi sorana,
Kimi sövene....

M.ÖZGÖREN

Murat Özgören

Gece

Yalnız bir gece!
İssız bir ben yine.
Ay tutuk,
Karanlık ise gölgede.
Bir ıslık dilime dolanık,
Gözlerimde perde.
Kulağım çınlıyor sanki,
Kim anar ki beni bu saatte.
Bedenim çaresiz,
Yüreğim ben içinde bende.
Oysa diyor bir yanımda,
Diğer yanımda neyselerimde.
Sonra bir korku!
Bir ürperti.
Havada sıcak,
Nerden çıktı şimdi bu titreme.

M.ÖZGÖREN

Murat Özgören

Gitme Dur

Gitme dur!
Gidersen
Yaşımı koy gözlerinin üzerine.
Sensizliği anlatamam ben
Aynalarda bakamam kendime
Volkanıma söz dinletemem
Öfkemi dizginleyemem
Laf geçiremem Azrail'e

Gitme dur!
Gülüşüm yetim kalır sensiz
Gamzem öksüz
Şiirlerimin boynu bükük
Kitaplarım sözsüz
Duam âmin siz kalır
Sonra ne derim papatyama bahçemde
Kafesinde kuşuma
Seninle tam olmuş her şeyime

Gitme dur!
Hüznüm ağlıyor bak
Sesim titrek
Vücudum soğuk
Ellerim uyuşuk
Ayaklarım dermansız uzandığım kanepede
Laf anlatamam yastığıma
Yorganıma
Başucumdaki resmine

Gitme dur!
Gidersen
Yaşımı koy gözlerinin üzerine.

M.ÖZGÖREN

Murat Özgören

Gökkuşağı

Gökkuşağının yedi rengini yaşayacağım ömrüm boyunca.

Merak uyandırıcı,
yaratıcı olacağım SARI'da.
Eriştiğime mutluluk
değdiğine sıcaklık güneş tonumda.

YEŞİL olacağım filizlenen her tomurcukta.
Baharda umut her kucak açana.

Sakinleşeceğim gök ve deniz MAVİ'sinde
Eminliğin ve güvenin en doruğunda.

Heyecanlandırarak,
harekete geçireceğim
enerji dolu
aşkın rengi KIRMIZI'da.

Gözlemci ve idealist olacağım
MOR doğruluğunda.

Sorumluluğum daha fazla olacak
Arzunum cesaret ile buluştuğu
TURUNCU ile macerada.

LACİVERT kadar gizemli olacağım
yaratıcılığımın doruk noktasında.

Gökkuşağının yedi rengini yaşayacağım ömrüm boyunca
Yağmur altında,
Güneş karşısında.

M.ÖZGÖREN

Murat Özgören

Gül Vurması

Halden anlamayanın taşı acıtmaz canı
Anlayanın gül ile vurması kadar
Doyurmaz insanı tüm dünyanın malı
Helalinle kazandığın bir lokma kadar.

Gün görmez dallarından ağaç dipleri
Yaprak dallara söz geçirene kadar
Bir türlü kavuşmaz okyanusun denizi
Sahil kucak açıp gel diyene kadar

Gözü görmez gönlü mühürlü olanın
Ben demekten bıkip usanana kadar
İnanmaz can her yürek hoplatana
Ateşini ciğerinde hissedene kadar.

M.ÖZGÖREN

Murat Özgören

Hadi Anlat Bana

Hoş geldin

penceremin yaması sökük perdesinden odama
süzülen güneş

hoşgeldin...

Gel otur yatağımın başucuna

biraz eski püsküdür ama.

Hadi anlat bana.

Gök maviyi,

yeşil bozkırları yada.

Yağmurları anlat bana

çiçeklere varışlardaki yarışları,

toprak davetini,

susamışlardaki mutlu sonu anlat bana..

Hadi anlat bana..

Çocukları,

Küçücük yüreklerini uçutmalarının üzerine koyuşlarını anlat.

Uçsuz bucaksız semada,

minicik bedenlerin mutluluk heybetini anlat.

O seviçlerini,

o gülüşlerini anlat bana..

Hadi anlat bana...

İnsanlığı, adamlığı yada..

Gönlü kocamanlığı anlat.

Birin, bine bölünüşünü,

değerliler için kendinden geçişini.
Mutluluk için,
mutsuzluzluğu seçenleri anlat..
Vefayı anlat bana...

Hadi anlat bana...
İnsanlığa esareti,
tüm dünyaya cesareti yada.
Dostluğu anlat bana..
Göz kırpmadan inanışları,
ölüme meydan okuyuşları anlat.
Yarenliği anlat bana..

Hadi anlat bana.....
Sevdaları, aşıkları yada..
El elde,
göz gözde özlemleri anlat bana..
Diz dize hasretleri,
Kalp kalbe çarpışları anlat..
Sevmeleri anlat bana...

Hoşgeldin!
yıllar sonra odama gelen ilk misafirim güneş,
hoşgeldin...
Gel otur yatağımın başucuna.
Çayımda hazır, doldur bardağına.

Hadi anlat,
hayatı anlat bana.....

M.ÖZGÖREN
Murat Özgören

Hala Beş Yaşında

Hala beş yaşında ömrüm.
Hala sokakta
misket ve gazoz kapakları toplamakta.
Nasıl da
zamanı hızlandırdığımı sanardım
parkta bindiğim salıncakta.
Her zaman entarisi olurdu teyzenin
resim defterine yaptığım karalamada.
Mutluluğum kalp şeklindeydi
annem mutfakta yemek yaparken çizdiğim buğulu camda.
Cokomel parmaklarımı ısırarak için çabalarken babam yada.
Mutluydum.
Tek derdim pazar günleri
çıkan çizgi filme geç kalmamaktı
o yüzden erken kalkıp annemle babamın yatağının üzerinde zıplamaktı oysa.
Kuşları severdim
Ne kadar özgürler derdim.
Evimizin balkonuna ekmek kırıntıları dökerdim
sabah karınları acıkıp gelip yesinler diye sonra.
Babamla vapura binerdik
sırf aldığımız simitleri havada süzülerek bizi takip eden martılara atmak için parça
parça.

Hala beş yaşında ömrüm.
Oyuncak arabamın lastiğini değiştirdim
elimle halının üzerinde sürerken
ağızla motor sesi çıkartırdım
acı fren sesi sonra.
Birgün iki tekerli bisiklet ile geldi eve babam!
yanların da iki tane denge tekeri olan.
Önceleri ben onu gezdirirdim
sonra yavaş yavaş alıştım onun beni gezdirmesine parkta.
Hatta
hızlanıp hızlanıp üzerlerine sürerdim
beni izlerken oldukça mutlu görünen annemin ve babamın oturdukları banka.
Dur yapma derdi annem
Yapma düşer canını yakarsın...
Merak etme anne birşey olmaz derdim
nasıl olsa gözlerimin içine göz kırpan kapı gibi babam var arkamda.
Mutluydum çocuklar gibi
henüz beş yaşında.

Hala beş yaşında ömrüm.
Uçurtmayla tanıştırdı o yaz ilk defa beni babam.
Bedenimin küçüklüğüne aldırmandan ruhumu üzerine bağladığım
Yükseldikçe hürdüm
elimdeki ipi salıverdikçe yukarıya
Yer çok küçük gelirdi
Kendimi daha yakın hissedirdim
yerden hayran hayran baktığım bulutlara.
Kuşlarla yarıştırdım
Haydi kuşlar

bende özgürüm artık sizin kadar
haydi eşlik edin mutluluğuma.
Annem gelirdi sonra yanımıza
Bir elinde terimi silmek için hazırladığı mendil
diğer elinde en çok sevdiğim pamuk helva.

Hala beş yaşında ömrüm.
Saçlarım oldukça gürdü aynı babam gibi.
Yüzümüze doğru indirerek iddialaşırđık ara sıra senin saçın mı uzun
benim saçım mı daha.
Hep ben kazanırdım
Babam
ikimizin saçını da geriye doğru tarar, erkek adamın alnı açık olur derdi sonra.
Arabamızın ön koltuğı için her zaman annemle kapışırđım bir yere giderken.
Yaşın küçük derlerdi hep bana
büyüdüğün zaman sen direksiyona geçersin
annenle biz arka koltukta otururuz derdi babam
beni avuturlar ikna ederlerdi akılları sıra.
Sonra bas gaza baba derdim
İçindekilerin sadece başlarının görüdüğü hemen yanımızdaki treni geçmek için.
Gülerdi annem ile babam bana
bak oğlum derlerdi ışık dur diyor kırmızıda.

Hala beş yaşında ömrüm.
Büyümedim hiç.
Evimin mutfağında yemek buğusu yok
balkonumda ekmek kırıntısı yok
yemeleri için attığım kuşlara
Bisikletim, oyuncak arabam
Gazoz kapağı, misketlerim.
Yüzümü kapatan saçlarım yok öne taradığımda
Uçurtmam yok
Simitim yok
vapura binip attığım martılara
pazar günleri çizgi filmim yok.
Ne resim defterine karaladığım teyze entari giyiyor
ne fren sesi yapıyorum ağızımla oyuncak arabama.
En kötüsü de
direksiyonuna oturduğum arabamın arka koltuğuna bakıyorum dönüp dönüp
Hani ben direksiyondayken
siz oturacaktınız arka koltukta anne baba!
Yoklar.
Hala beş yaşında ömrüm
Altı yaşımı göstermediler bana.

M.ÖZGÖREN

Murat Özgören

Hayat

Herkes,
Kendi hayatının kahramanıdır.
Düşünmek,
Düşlemek,
Çalışmak ve yaşamak.
Önemli olan,
Aynı dünyayı paylaştıklarının
Ve senden bir fazlasının kahramanı olmak.
Kaçımız başarır bunu,
Kaçımız örnektir başka hayatlara?
İmrenmek yerine,
imrenilmeyi sağlamaya.
Yarıdan bir fazlası haklı değildir hep
Siz bakmayın
Matematik kurallarına.
Hayat;
İnandıklarınız uğruna mücadeledir.
Olmak yada olmamaya.
Çoğunluk düzen adamı olmuşsa
Biz dik durabilmeli,
Boyun eğmemeli
Ve doğruları haykırabilmeliyiz.
Nefesimiz yettiği sesimiz çıktığında.
Ancak o zaman vicdanlarımız huzur bulur.
Ancak o zaman
Nesillerimize doğruluğu bırakmış oluruz.
Dilimiz döndüğü,
Ömrümüz baki oldukça.

M.ÖZGÖREN

Murat Özgören

Hemde Hiç

Bugün
Minik bir kız çocuğu dokundu yanağıma.
Parkta dolaşırken annesinin elinden kurtulup,
Yanıma kadar gelen minik bir çocuk.
İrkildim birden uykumdan,
Doğruldu birazda.
O şeker pembesi dudaklarından iki çift söz döküldü,
İyi misin amca.
İyi değildim, hem de hiç.
Gece boyu dolaştığım sokaklarda bu park son durağım olmuştu anlaşılan.
Gün doğumunu banka uzanıp izlediğimi hatırlıyorum en son.
Sonra uyuyup kalmış,
Güneş bedenimi ısıttıkça iyice dalmışım o an.
Anne geldi hızlı adımlarla yanımıza.
Kızım ne işin var burada.
Ne işin var,
Tanımadığın, ne olduğunu bilmediğin insanlarla.
Belli ki evsiz, barksız.
Şu haline baksana.
Yüreğim burkuldu,
Ciğerim parçalanır gibi oldu.
Başım öne eğik,
Göz pınarlarımdan iki damla yaş akıyordu.
Minik kız,
Annesini ikinci kez dinlemeyerek
Tekrar amca iyimisin dedi.
Fakat ben,
Ne başımı kaldırıp gözlerinin içine bakabiliyordum,
Nede iyiyim diyebiliyordum o masum yüze.
Sonra o minik kız,
Yanıma sokuluyor ve yanağımı okşuyordu o koca yüreğiyle.
Başımı kaldırdım mecburen.
Gözlerinin içine baktığımda o masum yürek te ağlıyordu.
Onu da üzümüştüm.
İyiyim küçük hanım dedim kısık bir sesle.
Bir şeyim yok, biraz başım dönmüştü bir anda.
Yalan söylüyordum, daha fazla üzülmesin diye.
Ama
İyi değildim, hem de hiç.
Anne çekiştirerek miniği yanımdan uzaklaştırıyor,
O ise gözü yaşlı hala arkasına bakıp bana gülümsüyordu.
Yüreğim haykırıyordu sanki.
Gözlerimde kalan son yaşlarımda boşalmakta,
Anım yanmakta,
Yaşım her geçen saniye daha da yaşlanmakta.
İşte minik kızım.
Yanına gelmeden bunları yaşadı baban.
Toprağına sarıldığım gibi sarılmak istedim o minik kıza da o an.
Ama biliyorum bizi görüyordun.
Kıskanırmıydın?
Baba!
Kızın burada, sen neden o kıza sarılıyorsun dermiydin?

Korktum minik kızım, bana küsmenden korktum.
Yine pembe gül getirdim sana.
Birde o en sevdiğin çikolatadan.
Başucuna, toprağının üzerine koyuyorum.
Afiyetle yersin benden sonra.
Seni çok özledim miniğim.
Ve seni,
Seni saran toprağından daha çok seviyor baban.
Hadi şimdi birazda annenle konuşayım.
Çünkü siz berabersiniz.
Ben ise yalnız başıma burada.
İyi miyim diye sorma kızım bana?
İyi değilim, hem de hiç.

M.ÖZGÖREN

Murat Özgören

Hiç

Bu gece çok yalnızım bilmediğim kadar
Hasretine dayanmak artık çok güç.
Gecemde bir karanlık var yanımda
Birde beni bırakmayan hasretin hiç.
Bir sen çalıyor saatimin yelkovanı.
Etraf sensiz, sessizlik bürümüş.
Kokun sinmiş odama her yanıma
Birde beni bırakmayan gözlerin hiç.

Murat Özgören

Hoş Geldin

Hoş geldin,
Baharı kıskandıran yeşil gözlü kadın.
Nice dağ başı kar altından,
Kardelensin güneşe el sallayan.
Umudun yakasında bir elin,
Diğer elin ellerime çok yakın.
Hoş geldin hayatıma, sefalar getirdin.
Yüregimin dört duvarına sürüldü bak tadın.
İçimde duydum seni,
Öncesiz ve sonrasızca.
Sen, yüzüme gülüşler verdin.
Yüregim yoldaşını buldu sanki.
Azada kalkmış bir ömrün,
Sen zincirlerini kırdın.
Hoş geldin duygularıma, vicdanıma, insanlığıma.
Dahası,
Aynıyı düşünüyor, aynı dili konuşuyor olmaya.
Şeni düşlemek,
Özlemek bile güzel.
Sesini duymasam, yüzünü görmesem de.
Hoş geldin,
Bahar kıskandıran yeşil gözlü kadın.
Sen,
Belki de ilk defa beni gönüllü hasrete saldın.
Hoş geldin.
Tenime, benliğime.
Yalnız bir yarım dım, tam oldum ben seninle.
Hoş geldin,
Bahar kıskandıran yeşil gözlü kadın.
Umudun yakasında bir elin,
Diğer elin ellerime çok yakın.

M.ÖZGÖREN

Murat Özgören

İçimdeki Çocuk

Kapat gözlerini içimdeki çocuk.
Bırak düşlerin onun olsun.
O sevsin,
o gülsün.
Bırak sen yerine bir başkasını koysun.
Sen dünsün,
sen bugün
ve sen yarına varır mısın?
Bırak ömrünün kalanı onun olsun.
O yaşasın, o yaşatsın.
Bırak yanağına,
sen yerine bir başka kelebek konsun.

Kapat gözlerini içimdeki çocuk
susmuş ol.
Açma ne gözünü ne gönlünü
bırak isterse kıyamet kopsun.
Bırak ağlarken yağmurun,
onun çiçekleri gülsün.
Yıldız yorgan altı yeter sana
bırak güneş onun olsun.

Kapat gözlerini içimdeki çocuk
açma en sona dek.
Senin sonun, onun başlangıcı olsun.
Korkma!
İçimdeki çocuk korkma!
Bir can daha asılıyor içindeki canda.
Kin tutma celladına.
Yaşam özgürlükse,
sen özgürdün onda.
Varsın dünü,
bugünü,
yarını onun olsun.

Kapat gözlerini içimdeki çocuk
işte sen öldün,
öldüm sonunda.
Varsın o mutlu olsun.
onun canı sağ olsun.

M.ÖZGÖREN

Murat Özgören

İki Çınar

Yan yana iki çınar
Çağ açıp, çağ kapatmışlar
İki buruşuk el
hayata beraber kafa tutmuşlar
Yüzleri kırış kırış
saçları bembeyaz
Belkide yaşlarını bile unutmuşlar

İki çınar iki sevda
Onca çocuk yapmış
Onca torun kucaklamışlar
Onca zorluğa göğüs germiş
yeri geldiğinde ağlaşmış
yeri geldiğinde gülüşmüşler
Hala birbirlerinin gözlerinin içine bakınca heyecanlanıyor, duygusallaşıyorlar
Aşkları, an kadar taze daha
Ve
Umutları
hiç olmadığı kadar diri hala

İki çınar el ele
gitme vaktinde bile omuz omuza vermiş
gönül günüle bağlaşmışlar
Aralarında çok yok
Önce adam göçmüş ebede
Daha özlemeye bile fırsat bulamadan
Bir kaç ay sonra da kadın peşine
Sonsuzlukta buluşmuşlar
Sonu bile ilk yapmayı başarmışlar.

İki çınar iki sevda
Dillere destan aşklarını nesillerine aktarmışlar.

M.ÖZGÖREN

Murat Özgören

İki Yıldız

Sükut eylemiş gökler, ay gecede küskün.
Sürgün yemiş iki yıldız, yüzlerinde hüzün.
Savrulurlar bir o yana bir bu yana bulutlar
Neşeden yoksun, hatta ağlamaklı suratlar...

Bilse gözlerindeki parlağı, kapatırlarmı hiç
Farkındalarmı karanlığı, iştiraktamı bilinç
İki yıldız, iki sürgün gökte
Aya inat, geceye inat sırt dönmüş birbirine.

Şimdi gurur olmuş şah, hükmü her yeredir.
Bir nefeslik tebessüme, inan can emanettir.
Gün doğmazmı, daha ne kadar var zaman
Daha ne kadar sürecek iki yıldızlı bu imtihan

M.ÖZGÖREN

Murat Özgören

İlkbahar

Suya,
mutlu bir çocuk resmi çizmek istiyorum.
Göğe dürüst bir adam,
toprağa olgun bir ihtiyar.
Her ne yaşamışsa doğumdan, ölüme
Öyle mutlu, öyle bahtiyar.
Barış yazmak istiyorum namlu uçlarına.
Kuşun kanatlarına sevgi,
Gökkuşağının yedi rengine umut.
Ağaç gövdelerine kalp çizmek istiyorum.
Güneşe gülen yüz,
Bulutā bahar.
Kışın ayazı kalsın geride
Can yürüsün toprağa, artık gelsin İLKBAHAR.

M.ÖZGÖREN

Murat Özgören

İmam Amca

Küçükken
babamın tesbihinin imamesi andırırdı imamı
Biraz büyüdüm bu ezan oldu
Sonra selaydı
En son hatırladığımda imam,
hepimizden sonra babamın mezarının başında kalandı.
Yalvardım ona
Ne olur imam amca yalnız gelme
orada bırakma babamı
Dinlemedi beni tek başına geldi
Hayata küstüm o gün
kendime küstüm, imama küstüm
Boynum bükük kaldı
Ah be imam amca
Babamı orada bırakmasan sanki ne vardı?

M.ÖZGÖREN

Murat Özgören

İnat

Haykırır tabiat.
Fıskırır nimetler topraktan.
Ve gök ağlar.
Yaşı su olur bağırlara.
Bir kelebek.
Birgün ömre sığdırır her şeyini.
Bir kardelen.
Kafa tutar kara kışa.
Herşeye inat açar çiçeğini.
Güneş hergün doğar
Hergün çıkar ay.
Üzerine doğar
Güleninde ağlayanında.
Hayat;
Herşeyiyle herkesiyle devamda.
Kime ne verir
Kimden ne alır bilinmez.
Yaşanır sadece.
Yaşanır ki;
Aşk ölür,
Yaşanır ki,
Aşk doğar.
Onca kine
Ve onca nefrete inatla....

M.ÖZGÖREN

Murat Özgören

İnsan

Dün sabah yatağımdan,
uzun zamandır hiç olmadığım kadar mutlu kalktım gündüze.
Anladım ki;
muhtaçlığım hoş bir yüze imiş, koyu bir sohbete.
Rüyamda,
daha önce hiç tanımadığım, görmediğim biri.
Bana bir şeyler anlatıyordu içten ve samimi.
Konu neydi hatırlamıyorum bile.
Uyandığım da yine ben aynı bendim.
Ne cebimde param vardı,
yatım, katım nede.
Peki ihtiyacım olan neydi?
Beni anlayan, bana inanan,
aynı lisanı kullandığım doğal, samimi biri.
Kısacası insanoğlu insan.
İşte o an,
ilk defa kendimi anladım belki de.

M.ÖZGÖREN

Murat Özgören

İstanbul Puslu

İstanbul sisli,
İstanbul uykulu bu gece.
Yarı aygın,
yarı baygın sanki.
Çeyrek açık kirpikleri
göz kırpıyor sadece.
Galatası suskun
hüzünlü kız kulesi.
Topkapısı asil,
duada sultanahmeti.
Çamlısaşı üşümüş,
Beşiktaş'ı nargile keyfi.
Kadıköy'de vapur sesi,
Eminönü balık ekmeğinde.
Ne tam neşeli, ne tam kederli.
İstanbul puslu,
İstanbul uyur uyanık yine bu gece...

Murat Özgören

İyi miyiz ki Biz?

Ne güzel bir gün.
Güneş pırıl pırıl çıkıyor ufukta.
Vira bismillah deyip çıkıyoruz yollara.
İşimize,
Aşımıza,
Kismetimizi aramaya.
Yolcu seyrek, saatinde gelen dolmuşta.
Oh be deyip kuruluyoruz koltuğa.
Bir anda doluveriyor araç,
Ve
yaşlı bir teyze hemen başımızda.
Ayakta durmaya takatsiz,
şanki birazda hasta.
İçimizden hay Allah!
Beni mi buldun teyze diyor ve devam diyoruz oturmaya.
Hatta uyuyor numarasıyla.
Dolmuşta oturan herkes banane de.
Kadın ise hala ayakta.

İşyerindeyiz.
İş güç koşturmaca derken,
Bakıyoruz ki gün ortası olmakta.
Yemek yiyoruz
sonrada;
yakın olan parka çıkıyoruz yürüyüşe arkadaşlarla.
Yürürken gözümüze çarpıyor,
tekerlekli sandalyeli bir genç var yolun karşısında.
Belli ki kaldırıma çıkma çabasında.
Şimdi,
kim geçecek oraya.
Yanından geçen biri yardım eder nasılsa.
Parktayız.
Vardığımızda bir adam görüyoruz,
uzanmış boylu boyunca banka.
Titriyor,
bedenini kasıyor
ve köpükler var ağzında.
Belli ki hastalığı sara.
Umur dışı herkes, yoluna devamda.
Bir an duraksayıp bakışıyoruz birbirimizle.
Ya adam rol yapıyorsa,
ya dolandırıcıysa,
ağzındaki salyalar üzerimize sıçrarsa ya?
Yazık değil mi üzerimize başımıza.
gibi tüm olumsuz düşünceler hapsediyor bizi yardımsızlığa.
Ne olurdu saki her şeye rağmen biride olumlu olsa ya.

Biraz dolaştıktan sonra geri dönüyoruz.
Zaman kısa,
ne çabuk bitti öğle molası
yarın öğlen yine gelelim konuşmalarıyla.
Oda ne?

Gelirken gördüğümüz,
tekerlekli sandalyede ki genç hala orada.
Başını öne eğmiş,
Sanki isyan,
sanki yenilgi kokuyor bakışların da.

Akşam oluyor, evdeyiz.
Kavuşuyoruz çoluğumuza, çocuğumuza.
Bir ses geliyor oğlumdan.
Onlarla kısa oynaşmalar, şakalaşmalardan
ve birbirimize hal hatırdan sonra.
Öğretmen ödev verdi baba.
Konusu;
İyi bir insan nasıl olmalı dedi ya,
Bir şamar okkalisından suratıma.
Hayat bu ya.
Ona bugün yaşadıklarımı anlatarak,
Neyi tarif etmiş olurum kanınızca?

M.ÖZGÖREN

Murat Özgören

Kaç Adam Oldum

Kaç adam oldum bugüne kadar.
Kaç kışı bahara çevirdim
kaç yazı kışa?
Kaç kez şeker oldum çaya
Kaç kibrit sigaraya.
Kaç kış öldü bağrımda
kaç nehir aktı denizi bulana kadar.
Kaç gökkuşağı eskidi bakışımla
kaç çiçek can çekişti solana kadar.
Kaç ülke tanıdı beni
kaç şehir
kaç dost kaç düşman?
Kaç adak adandı yoluma
kaç rüya görüldü uyanılana kadar.
Kaç can oldum
kaç cellât
Kaç aşk kaç nefret
Kaç nefse dizgin
kaç tene şefkat ayılana kadar.
Kaç gün saatsiz
kaç ay senesiz
ve kaç asır büyüyene kadar.
Kaç adam oldum bugüne kadar.
Kaç sevdam oldu kaç ayrılığım
kaç nefes oldu geri saldığım
Kaç dünyam oldu benim sandığım
Veda edip göçene kadar.

M.ÖZGÖREN

Murat Özgören

Kadıköy

Gökte ay hilâl.
Yağmuru aydınlatan bir tek sokak lambaları var.
Deniz sessiz, rıhtım boş.
Bir ben ıslanıyorum oturduğum bankta
Birde kendilerine bankı siper eden hayvanlar.
Kadıköy bir başka güzel ıslak.
Yanaşan ada vapuru siren çalar
Ve
Kuru yer arar yağmurdan kaçan insanlar.
Mis kokuyor denizin buğusu
Birde avuç içinde koruduğum sigaramda dumanlar.
Sonra,
Öyle 'ya diyorum içimden.
Yağmur yağmasa yalnız mı bırakırlar.
Ya çay kahve satan birileri,
Ya simit ya çiçek
Yada el ele tutuşmuş dolaşırdı aşıklar.
Kadıköy bir başka güzel ıssız.
Gece ve yağmur var bir beni seyre dalan
Birde yolun sağında müşteri bekleyen dolmuşlar.
Üstüm başım sırılsıklam
Olsun be birer tatlı anıdır bunlar.
Yağmur çekildi göğsü kalabalık yürüyor.
Bir ben gidiyorum artık kurumaya
Birde bana eşlik etmiş martılar.
Hoşçakal kadıköy
Hoşçakal.

M.ÖZGÖREN

Murat Özgören

Kendin Bilen

Bir yaradana sığınır kendin bilen
birde vicdanına.
Her gece düşünür dünü
ve düşler yarını içinden.
Bir dileği vardır hep
Mutlu olmak sonsuzlukta
İki dudak arasında duası
Avuç içleri semayı bakarken.
Kimseyi kırmaz pek.
Böbürlenip kibirlenmez.
Bir yaradana sığınır acıda
Birde vicdanına geçer diyen.
Büyüğü büyük bilir küçüğü küçük.
Dostu yaren bilir
Sevdasını candan can daha.
Çuvaldız kendindedir hep
İğne başkasındayken.
İşte geldik gidiyoruz der
Son durak musalla.
Bir Allah'a teslim olur
Bir vicdanına göçüp giderken.

M.ÖZGÖREN

Murat Özgören

Kendin Kadar Sensin

Sevgin kadar büyüksün
Aşkın kadar taze
Toprağın kadar bereketli
Suyun kadar şelale
Bildiğın kadar âlimsin
Sunduğın kadar cömert
Gecen kadar kasvetli
Günün kadar zamane
Yokluğın kadar hiçsin
Uzağın kadar gurbet
Kendin kadar sensin
Asaletin kadar yürekte

M.ÖZGÖREN

Murat Özgören

Kimi

Kimi;
göl değil dikeniyim.
Kokumu almaktan çok, canını acıtırsın.
Her içine çekmek istediğinde beni
boğazın düğümlenir,
nefes almakta zorlanırsın.
Kimi;
gökkuşağın olurum göğünde.
Gün olur,
yaşım la sarmaş dolaş olursun.
Yedi renk o koca yüreğimde,
gözlerin büyülenir,
ayakta durmakta zorlanırsın.
Kimi;
gece lambası odanda.
Uykunda siyahtan korumamı istersin.
Sonra;
bir ayak sesi sokağınızın kaldırımında
pencerene uzanıp,
arkamdan dur demeye zorlanırsın.

M.ÖZGÖREN

Murat Özgören

Kolay değil

Öyle kolay değil,
gecenin bir yarısı uykundan uyandırılabilmek.
Kolay değil,
nefes almaya siyaha koğturabilmek.
Sonra sigara üstüne sigara.
Ciğerindeki tütüşünü,
duman ile takasa girişebilmek.
Sevebilmek herşey inadına.
Tutunabilmek yakasına,
köz ateşiyile diri diri yanabilmek.
Öyle kolay değil,
yaşamak dururken öldürülebilmek.
Sonra gül kokusu her yanında.
Bilmeden bilinmeden,
meçhul bir halde vuslata uğurlanabilmek.
Kolay değil.
Hemde hiç kolay değil.

M.ÖZGÖREN

Murat Özgören

Küskün

Artık hayal kurmuyorum.
Gözlerimi kapatıp,
bir dağ evi düşlemiyorum örneğin.
Bir cephesi yeşil, diğeri maviye çalan.
Masamda mum ışığı, rakım ve sigaram.
Karşımda gürül gürül şöminesi yanan.
Bir güvercin beslemiyorum.
Her sabah özgürlüğüne salıp,
akşam ezanı paçasında bir mektup ile omzuma konan.
Kin tutmuyorum artık.
Nefret etmiyor, affetmeyi yeğliyorum.
Vicdanıma söz geçirmeye çalışıyorum,
canı yandıkça acısını yaradana salan.
Traş olmuyorum örneğin.
Saçımı sakalımı taramıyor,
özgür bırakıyorum hiç olamadığım kadar.
Sevmiyorum eskisi gibi.
İstemiyorum da.
Ne kendimi,
Nede birini,
beni benden alıp heyecanlandıran.
Yürüyüşe çıkmıyorum,
çiçek toplamıyor
ve onları koklamıyorum.
Nadir çıktığım çarşı pazarda insanlara selam vermiyorum örneğin.
Ne dediklerini umursuyorum,
Yada söylediklerini kulak arkası yapan.
Güneşi sevmiyorum artık.
Sarısı bana saçlarını andıran.
Aya bakmıyorum geceleri,
Beyazı tenini canlandıran.
Baharda,
artık yağmura bardak tutmuyorum.
Hani bahar suyu şifadır,
bir yudum bile içmek gerek deyip beni inandıran.
Konuşmuyorum artık,
yazmıyorum da.
nefesimden dökülen her hecede
ve
kalemimin yazdığı her satırda bana seni hatırlatan.
Yaşıyormuyum?
Okudun işte.
Karar senin.
Artık ne dersen de.
Kabahat bulma bana.
Beni de böyle sınıyor demek yaradan.

M.ÖZGÖREN

Murat Özgören

Mahalle Kabadayısı

Ökçesine bastığı ayakkabıları
Ögle üzeri girdiği kahvehane kapısının menteşe gıcirtısında hayatı
Oynadığı tavlının zarı
Ve iskambil kâğıdı
El eskiliğinde yapış yapış
İçtiği çay bardağı bile tam yıkanmamış
Tembelliği göz gezdirdiği gazete sayfalarında
Masanın üzerinde elleri
Bedeni eski bir iskembe de yan oturmakta
Yıpranmış
Duyguları hörseli
Sicili sabıkalı oldukça
Yakasında iki düğmesi açık hep
Deriye sarılı üçgen cevheri boynunda
Gömleği ütüsüz kırış kırış
Geceleri başıboş kendi çapında
Yarı ayık
Sarhoş yarı
Yok, kimseye de pek zararı
Kendini mahallenin kabadayılığına adanmış.

Ceketi omzuna atık
Islatıp ıslatıp bastırarak geriye taralı saçları
Pos bıyıklarının kıvamında
Hayatında hiçbir işin ucundan tutmamış
Evi babadan kalma
Gelir sayılacak tek varlığı
Kirasını aldığı bir dükkân dedesi bırakmış
Oysa gençliğinde oda pırlanta gibi bir delikanlıymış
Onunda hayali varmış
Hatta
Sevdalanmış
Bir kızı çok sevmiş kızda onu
Ama kızın babası engel olmuş sevdalarına
Sevdiğini bir başkasıyla nişanlamış
Dünyası kararmış
Başını belaya sokmuş girmiş dört duvar ardına
Gün çetelesinde
Kız ise çoktan çoluk çocuğa karışmış
Gülmeyi unutmuş o günden sonra
Yaşamayı yok saymış
Kendini mahallenin kabadayılığına adanmış.

Ona
Konu, komşu, esnaf kol kanat gerermiş
Öda onlara hürmet eder, kusur etmezmiş saygıda
Özellikle çocukları çok severmiş
Onlara hediyeler alır
Ortak olurmuş mutluluklarına
Şanki hepsi kendi çocuğuymuş gibi koruyup korlarmış onları
İçini dökmezmiş pek kimseye
Derdini paylaşmaz

Kendi dünyasında, kendi başına yaşarmış
Bir gün üç-dört yaşlarında bir kız çocuğu fark etmiş oynarken evlerinin önünde tek başına
Uzaktan onu seyre dalmış
Bir kansız yaklaşmış çocuğun yanına
Elinde ucuz bir çikolata
Çocuk bu uzatınca hemen almış
Lanetli eli çocuğun orasında burasında
Bizim ki fırladığı gibi yerinden
Şerefsizi orada boğazlamış
Konu komşu toplanmış başlarına
Adamın üzerini örtmüşler gazete ile
Alıp götürmüş polis elleri prangalı
Atmışlar hapse sicili cinayetle damgalı
Dükânın önündeki kamerayı izlerken sokağın bakkalı çözmüş olayı
Herkesine anlatmış
Meğer
Minik bir kız çocuğunun hayatını kurtarmış
Ona yeniden hediye etmiş dünyayı

Garip bir adam
Dört duvar arası ranzasında hayatı
Elinde teşbihi Oltu taşı
Gözleri tavana dayalı
Boylu boyunca uzanmış
Yaptığından pişman değil
Kendini mahallenin kabadayılığına adanmış...

M.ÖZGÖREN

Murat Özgören

Maviye Defin

Sırtını

geçmişe yaslamış bekliyordu gelmesini geleceğin.

Şu anı öemsediğinden midir?

yoksa yüzünü çevirdiğini mi bekliyor işte o muamma.

Yorgun gözleri denizin yakamozuna dalmış

çehresi mutlu, mutsuz bir çelişki arasında.

Artık ne duası vardı olmayacaklara

nede bir amini.

Bu

yaşamın kıyısına gelmiş yaşını,

hayatın kıyısında dinlenmeye çekmiş bir adamın hikâyesi.

Donuktu gözbebekleri

Umut fakiri tebessümsüz surati

anlatıyor gibiydi aslında hayat savaşını nasıl kaybettiğini

Yüzündeki her kırışık

perdelemeye çalıştığı ızdırabının derin bir izi

Nedensizdi

sonuca odaklanmıştı yorgun bedeni

Gün gelecek dediği gün gelmiş çatmış

kaçacağı patika bir yol bile kalmamıştı daha

Sessizliğini bozan denizin esintisinden bir gülüş duydu sonra

Tebessüm ediyordu kirli sakalının ardına gizlenmiş yaşlı gamzeleri

Kıyıya hoyratça vuran dalgalara inat

o sakince doğruldu yerinden

Benim için mi geldiniz diyordu beyefendi sesi

Ay ışığının yakamozundan başka birşey görünmüyordu civarda oysa

Bu

yaşamın kıyısına gelmiş yaşını

hayatın kıyısında sükuta gelmiş bir adamın hikâyesi.

Neler görmüş geçirmiş

ne sevinçler ne hüznler yaşamıştı bu yaşına kadar oysa.

Ne kadınlar sevmiş

ne çocukları mutlu etmişti

Ne savaşlar kazanmış

hayata dair ne mağlubiyetlere şahitlik etmişti yorgunluğu yada

Derin bir iç çekiş önce

Çığlık çığlığa bir suskunluk

Görüyor gibiydi gideceği yeri

ve almaya gelenleri

Ak sakalından biri düştü önce maviye

Sonra

Hayatın defin dediği tüm bedeni

Bu

Yaşamın kıyısına gelmiş yaşını

Hayatın sahibine teslim etmiş bir adamın hikâyesi.

M.ÖZGÖREN

Murat Özgören

Medet

Küçük bir çocuk gibi medet ummak hayattan.
Ayva çilleri ıslak, dualar etmek semaya bakıp.
Sonra boyun bükmek sol yanına..
Yağmurları toprakta, ayak uçlarını ıslatıp.
Mahsun bir yüz olmak,
el etek çekildiğinde gecede.
Ürpermiş yüreği, en değerlilerini anıp.
Kimi çoktan gitmiş, kimi usul usul gitmekte.
Tek yapabildiği;
başım gözüm üstüne demek el sallayıp...

M.ÖZGÖREN

Murat Özgören

Mesele

Verimli, verimsiz.
Humuslu, killi değil mesele.
Mesele,
Toprak seni buyur ettiğinde
Ona bedenle beraber getirdiğinde.
Toprak muhtaç mı sanıyorsun ete kemiğe.
Öyle olsa,
Sende de bir beden var,
Hayvan dediğimizde de.
Naçizane bir kelimedir bu satırlar.
Hatasız değilim ki nasihat neyime.
Düşünmeyen,
Düşünsün istiyorum sadece.
Gözümüze inen dünya perdesinde değil mesele.
Mesele,
Hem dünyayı yaşamak,
Ahiret azığımızı da biriktirmektir hem de.

M.ÖZGÖREN

Murat Özgören

Murat Özgören

Hayatımda hiç kimseyi eleştirmekten geri durmadım.
Dostluklarını, arkadaşlıklarını, sevdalarını kaybetmek adına hep doğru bildiklerimi onlarla paylaştım.
Hep yanlışlarını arkalarından değil yüzlerine söyledim.
Her zaman yaradanıma dua ederken bana bir, diğer kullarına bin ver diye dua ettim.
Hiç kimseyi kıskanmadım, hor görmedim.
Kendi karakterimin çizgilerini oldukça kalın ve oldukça şeffaf çizmeye çalıştım.
Kimileri gibi aynı olaylara farklı reaksiyonlar değil, şartlar her ne olursa olsun hep aynı tepkileri verdim.
Beni kırk yıldır tanıyanın da daha yeni tanımış olanın da hangi olaya nasıl bir yaklaşım göstereceğimi bilmesini sağladım.
Kibri bilmedim hiç
Ukalalıkla hiç tanışmadım.
Yutkunmayı hiç sevmедim.
Başladığım cümle hiç neyse ile son bulmadı.
Sevdiklerim için çok yandım.
Onlar bir yaşarken acılarını ben bin yaşadım.
Yüregimi kocaman yaptım.
Zekamın sınırlarını zorladım.
Düşünmeyi canıma yoldaş saydım.
Herkes mişıl mişıl uykudayken
ben sabahlara kadar neden, nasıllarla savaştım.
Çocuklara ayrı bir hassasiyetim oldu hep. Onların gamzeli yanaklarımdaki gülüşlerini gördükçe yaşadığımı anladım, başlarını okşadım.
Hayvanları çok sevdim
onlara suluk yaptım, ekmek bıraktım.
Çiçekleri çok sevdim
bahçemi rengarenk yaptım.
Toprağı çok sevdim
çoğu zaman çıplak el ve ayaklarımı çamura boyadım.
Ülkemi çok sevdim.
dört mevsimi aynı anda yaşayan eşsiz güzelliklere sahip vatanımı çok sevdim.
Onun kıyamete kadar varolması,
bahtiyar olması ve güçlü olması için bana verilen her görevi yaptım.
Bu can bende oldukça da yapmaya hazırım.
Bayrağımı çok sevdim.
Ay yıldızımı, kırmızımı.
Şehitlerimizi kıskandım hep
Onlarla cennette komşu olabilmeyi dilime dua öğrettim.
gazilerimizi baştacı yaptım.
Dinimi çok sevdim.
Allah'ımı, peygamberimi ve kuranımı.
Şeyh, şih tanımadım, bilmedim, inanmadım.
Minaremde ezanımızı sevdim.
Onu her duyduğumda ruhumu ona verdim
mest oldum, dua okudum.
Ailemi çok sevdim.
Çocuklarımı hep kendimden üstün tuttum
onlar mutlu olsunlar diye gerekirse mutsuzluğa göğüs gerdim.
Yemedim, yedirdim
içmedim, içirdim.
Ölülerimi çok sevdim.

Benden çok uzak olduklarına inanmadım hiç.
Onlarla irtibatı hiç koparmadım.
Onları hissettim,
Onlarla konuştum ve dinledim.
Ve
sigarayı çok sevdim.
Hayatımda bana en yakın dost bildim.
Ağladım yaktım sevindim yaktım.
Hayatımda her zaman iyi bir insan olmaya
büyüklerimi sayıp, küçüklerimi sevmeye çalıştım.
Hiç bir zaman ölümden korkmadım.
Hep ruhun ölümsüzlüğüne inandım.
Hakkı yol bildim.
Hayatımı hak ile yaşamaya çalıştım.
Haklının yanında,
haksızın hep karşısında durdum.
İşte hepsi bu.
Tanıdınız mı beni?
İşte ben
Murat ÖZGÖREN
Fâni bir kul, kuru bir nefes
Yalnız bir can insan denen.

Murat Özgören

Mutluluk

Mutluluk; kıskanılır.
Tadına varmayı bırak,
daha gönlüne dokunmadan yarı yolda önü tıkanır.
Dost sandıkların,
yüz buruşturur.
Aşk sandıkların,
o anı beklemişcesine saldırır, koşuşturur.
Ama
Sen kimseye aldırış etme.
Bildiğini oku, bildiğini yaz.
Seni anlayan anlar,
anlamayansa yürek ovuşturur.
Mutluluk yalnız bırakır.
Muhtaçlığın azaldıkça,
etraftakiler hem kaçır hem soruşturur.
Bir adım önde istemez çoğu.
Hep geride kal, orada koştur.
Sen yine kimseye aldırış etme.
Adımını at, ileriye yürü.
Yanında olan olur,
Olmayanlara zaten yol yokuştur.

M.ÖZGÖREN

Murat Özgören

Namzet

Birgün
hayat kahvesinde defterim dürölüp,
yenik bir tavla oyuncusu gibi koltuğumun altına sıkıştırılacak elbet
Belki
cam bardaklı çaylarımdan
Güneş'in yakamozu sürülmeyecek avuçlarıma
yiyemeceğim odun fırınından yeni çıkmış
bol susamlı simidimi bir daha
Sonra
az şekerli kahve fincanın boş kalacak
tabakam tütünsüz
Dizelerim yetim kalacak
ünlü, ünsüz
Biliyorum
çoğu farkına bile varmayacak yokluğumun
Fark edenler de unutup gidecekler bir kaç gün batımında
Sokak kedilerim öksüz kalacak,
toprak sofralarında serçelerim susuz.
Bilmediğim aşklarım duyacaklar belki
üzülecekler
gözyaşı dökecekler
Kimi sevinecek belki oh diyerek
Kimi derin bir of çekecek yürek çıbanında.
Ciğerim bayram edecek belki
nefesim duman değil toprak kokacak
Saçlarım yerçekimiyle inatlaşmayacak
kendini bırakacak
Ayak tabanlarım acımayacak yürümekten
boylu boyunca uzanacak
Sonra
uyumaya doycak göz kapaklarım
mutlulukla.
Birgün
hayat mektebinde defterim dürölüp,
sınav stresi bitmiş bir öğrenci gibi elime tutuşturulacak elbet.
Artık fani değil bakiliğe namzet.

M.ÖZGÖREN

Murat Özgören

Ne güzel şey

Anne diyebilmek,
dışarıdan eve geldiğinde sana hoşgeldin diyen kadına.
Yada,
kasketli şapkasıyla ailenin en önünde yürüyen adama baba.
Tam olmak,
bir bütün olmak.
İrili ufaklı kardeş sohbetiyle avunmak, her akşam evin dış kapısı kapandığında.
Ne güzel şey aile.
Annem demek,
Babam demek,
kardeşim demek tarhanayı kaşıklarken yer sofrasında.
Babanın çizdiği kestaneyi,
odun sobasının üzerine hep beraber dizmek.
Annenin demlediği çayı, büyük bir iştahla içmek yada.
Uyumak birbirinin nefesini yoklayarak.
Gece, anne elinin açık üstünü örtmesini rüya sanmak,
babanın sen uykudayken alınına öpücük kondurmasını yada.
Ne güzel şey aile.
Annem demek,
Babam demek,
Kardeşim demek sevinçte kederde hep bir arada.
Oysa bundan yoksunlar var.
Aile şefkatini hiç yaşamayanlar hayatta.
Anne diyememiş,
Yada,
sadece resminden tanıdığına diyen baba.
Ne beraber içtikleri çay,
Ne yer sofrasında yedikleri tarhana.
Ne üstlerini örten var gece,
Nede onlar uyurken öpücük konduran alınlarına.
Şükredelim dostlar, kıymet bilelim.
Sevdiklerimizle,
Sıcacık yuvamızda,
Hep beraber bir aile olduğunuzu.

M.ÖZGÖREN

Murat Özgören

Ne yapayım

Diyorlar ki;
Hep hüznü yazıyorsun.
Hep, acı ve gözyaşı var mürekkebinde.
Ne yapayım?
Mutluluk geldi de biz mi buyur etmedik içeriye.
Biz mi sevinç nidaları atıp,
Hissettiklerimizi kalemimizin ucundaki kelimde yansıtmadık.
Yaşamadık ve yaşatmadık sevdiğimizimize.

M.ÖZGÖREN

Murat Özgören

Oğul

Mevla'dır sevdamız oğul.
Peygamberdir yoluna baş koyduğumuz.
İnsandır baş tacımız oğul,
Diline, dinine bakmadan saygı duyduğumuz.
Atadır saydığımız oğul.
Büyüğü büyük bilmektir edebimiz, hayamız.
Namustur varlığımız oğul.
Emaneti candan öte bilmektir uyruğumuz.
Vatandır toprağımız oğul.
Ay yıldızı altında huzur bulduğumuz.
Candır bildiğimiz oğul.
Vatan uğruna ölüme meydan okuduğumuz.
Kadıdır baş tacımız oğul.
Anamız, bacımız, kızımız, karımız.
Gönlümüz beraberdir birdir oğul.
Mazluma kol kanat gerip,
Zalimin karşısında dimdik duruşumuz.

M.ÖZGÖREN

Murat Özgören

Oybenim

Oy
oy benim dertlilerle dertlenen başım,
oy benim mutsuzlarla ağlayan göz yaşım.
Kendin düşünmez misin bir gün olsun?
Oy benim çamurdaki altın taşım.

Adam insandır,
insansa insanı baştacı yapandır derdi dedem.
oy benim;
her geçen gün dahada haklı buluşum,
Bak oğul;
sana taş atana sen çiçek at,
seni üzeni, sen sevindir,
cesur ol, cömert ol.
Dik dur;
dik durki rüzgar bile seni sallayamasın.
Oy benim;
nasihatı hayatıma uygulayışım.
oy benim rahmet okuyuşum,
her gün başına vardığım mezar taşım..

Adamlığım sorgulanır bazen,
kimi yaşamamışlar, insan tanımamışlar
adamlığının sonuna birde çık ekleyiverirler.
Oy benim;
deveye hendekten öte,
müsvetelere laf anlatışım.
Bıkmam yorulmam adamlıktan,
Ne olursa olsun yitirmem maziye saygıyı.
oy benim;
Sırf,
sırf bu yüzden hep yürek kırılışım..

Mutsuz muyum?
Evet bazen,
sonuçta bende bir insanım.
Çünkü
feda ve vefa yoksunudur tanışmışlarım.
Olsun.
Her şeyin bir bedeli varsa,
belkide budur benimde alın nakışım.
Oy benim
her şeye rağmen adam bakışım.
Kendin düşünmez misin bir gün olsun?
Oy benim çamurdaki altın taşım..

M.ÖZGÖREN

Murat Özgören

Oysa ben

Doğmadığımı sanma külümden.
Oysa ben,
söndüğüm kadar soğudum,
Soğuduğum kadar güç aldım kendimden.
Sanma sürülmedi tarlam
ve
ağacım durdu meyve vermeden.
Hiç birşey dediğin gibi olmadı.
Ay gitti
güneş doğdu.
Hatta kış bitip,
bahar bile geldi yeniden.
Oysa ben,
hep sen ol isterdim yanımda.
Toprağı koklamak yağmurdan sonra.
Çamurumuzu yüzümüze çalmak.
Hatta baharda açan,
bahçemize diktiğimiz çiçeği koklamak
hemde en afilisi yedi verenden.
Oysa ben,
mevsimim ol isterdim.
İlkbaharım, kışım.
Kardan adam yapmak soğukta
gözüne kömür, burnuna havuç takmak.
Mutlu olmak yaptığımızla resim çekerken.
Oysa ben,
seninle gezmek isterdim kadiköyde.
Taş fırından lahmacun yemek
tatlıcıdan künefe peşinden.
Sonra minübüs sırası beklemek el ele.
Şöför ayakta yolcu almayınca kavga etmek
ben sorun değilim oturdun ya sen.
Aynı eve girmek isterdim sonra.
Sobamızı yakmak.
ve ısınmak,
karşılıklı birer okkalı kahve içerken.
Aynı yatakta uyumak isterdim.
Yorgan savaşı yapmak,
bir sen bir ben çekerken.
Oysa ben,
ilk günaydımı sana söylemek,
İlk günaydını senden duymak isterdim.
Erken kalkan çayı koyar,
hep geç kalandın ya sen.
Hiç birşey dediğin gibi olmadı.
Zaman durmadı,
Dünya son bulmadı.
Gitmez sanmıştın,
her ne yapsanda bitmez.
Yanıldın be güzel kadın
Yoruldu ve gittim oysa ben.

M.ÖZGÖREN

Murat Özgören

Öl Dedin de Ben Ölmedim mi

Korkma
Yüzünü dönme yüzüme
Hangi hırsız çaldı seni
Hangi gece kapını bana arkadan kapattı
Madem el olmayı bu kadar istiyordun
Git dedin de ben gitmedim mi

Hangi tabiat yeşili benzedi gözlerine
Hangi ay beyazı sürüldü bembeyaz tenine
Hangi yıldız benden daha parlak geldi
Hangi rüya daha gerçektir gecelerinde
Dindimi dağlarının ayazı
Karlarının beyazı eridimi
Hangi güneş benden daha sıcak
Hangi sarı daha yakıştı kardelenine
Pınarların suya mı doydu
Nehirlerin ulaştı mı denize
Hangi karınca daha çok çalıştı
Hangi azrail kıydı uğur böceğime

Susma
Seni istemiyorum de
Gözlerimden kaçırma gözlerini
Şirtıma hançer saplamakta ne
Öl dedin de ben ölmedim mi

M.ÖZGÖREN

Murat Özgören

Sende Bendim

Soğuğunda sıcaktım oysa ben
Yanında bir başka
Çölünde sarmaş dolaş kum
Özgür bir balıktım okyanusunda.
Kutsaldım nefesinde
Gamzende bir damla
Gözünde bir çift nur
Kor ateştim dudağında.
Uğur böceğindim oysa ben
Sana dilek diletten
Saçında güneştim
Yüzünde ay
Gülüşünde açardım
Aylardan ilkbahar
Sende bendim oysa ben
Zerrem avuç ortanda
Yüreğin yüreğime denk
Nefesimiz biz ile dolmakta.

M.ÖZGÖREN

Murat Özgören

Senden Sonra

Kendimi görüyorum ay ışığında
Bir yüzüm ak diğer yüzüm kara
Gece siyahını çekmiş üstüme
Yıldızlarını başıma salıyor sonra

Umutlarım sokak lambaları kadar sönük
Ürkek kedilerim, gölgesi kendinden büyük
Cüssemden korkuyorum
Kaçıyorum bir köpek kovalar gibi sonra

Ayaklarım küçülüyor, kaldırımlar büyüyor
Vardıkça sokağın kadar uzağa
Dört bir yanımı karamsarlık sarıyor
Cesaretim giriyor koluma sonra

Sahi ya diyorum kaybedecek neyin var
Nedir bu endişen Allah aşkına
Sol yanım cız ediyor aniden
Elim verdiğin resmine gidiyor sonra.

Sen diyorum sonra sen
Olmasan ne işim var bu saatte bu sokakta
Ümit işte döndün mü diye baktım diyorum
Vedasız gidişini hatırlıyorum sonra.

M.ÖZGÖREN

Murat Özgören

Seni Yazıyorum

Seninle anlam kazanıyor tüm şiirlerim
Bilmediğim kelimelerin manasını sende buluyorum
Dizelerim başıboşluğunu kenara bırakıyor seninle
Sıralanıyor bir biri ardına seni yazıyorum.
Uçsuz bucaksız ovalar toplanıyor avucumun içine
Hırçın volkanlar uysallaşıyor
Sıra dağlar un ufak oluyor ayağımın dibinde
Hiç görmediğim okyanuslara seni yazıyorum.
Ev sahipliğini daha güzel yapıyor Aya gecelerim
Gün doğarken çocuk heyecanımı sende kutluyorum
Kardan adamın kömür gözleri daha güzel seninle
Yazın sararmış başaklara seni yazıyorum.

M.ÖZGÖREN

Murat Özgören

Seninle Olmak

Sevmenin ötesindeydi seninle olmak
Kalfalık yapmak gibiydi tütün işçilerine
Ya da amalelik çay bahçelerinde
Sonra
bardakta çay olmaktı
tütün kokmaktı nefeste.
İki dağ olmaktı karşılıklı
nehirleri birbirine akan
Şafakta gün olmaktı doğumu kadar taze
Gecede ay
Çalıda öten serçe.
Kuzuların anne memelerine saldırışı kadar aç
kaldırım taşıyla sek sek oynamak kadar çocuksuydu ve.
Sevmenin ötesindeydi seninle olmak
Öyle saf
Öyle hayat dolu
Artniyetsizce...

M.ÖZGÖREN

Murat Özgören

Serseri Gönül

Serseridir gönül laf dinlemez pek.
Kelebek sanır kendin, her çiçekte ayrı zevk.
Sabahtan akşama ömrü kısacık ancak,
Bilse uslanacak fakat kim söyleyecek.

Zevki sefa hoş tabi değmeyin keyfe.
Birde türkü tutturmuş kadife sesiyle.
Gün torbaya girmiş zamansız ancak,
Baksa görünecek fakat kim bakacak güne.

Bir durağı olmalı bu yolun elbet.
İnanmış bir kere diyor bunlarda kısmet.
Git gide yoruluyor bedeni farkında ancak,
Duymuyor iç sesi bilmiyor ki kıymet.

Gece gündüzü kovaladı yaş oldu kırk.
Alnında çizgiler çıkmış bak gerdanın sarkık.
Gençliğe hiç toz kondurmaz ancak,
Yaşlılık kapıdadır sesi duyulsun artık.

M.ÖZGÖREN

Murat Özgören

Son gece

Bir ay demle can suyundan.
Bir türkü söyle efkrl olsun.
Biraz sohbet dosttan düşmandan
Bürde bakış yüreğime dokunsun.
Öyle bir bak ki gözlerimin içine
Dilim lal olsun nutkum tutulsun
Madem ki son gece bu gece
Bırak herşey gnlmzce olsun.
Yalan söyle mesela bitmeyecek de
Ağlama, gl umursamaz bir halde
Doğacak gün artık yok hükmünde
Bitecekse bu gece son bulsun.
Bir şiir oku konusu biz olan
Bir resim iz tualinde sadece ikimiz
Sonra iki sigara karşılıklı yakılan
Hznmz dumanında kaybolsun.
Bırak snsn sobamız soğuğa teslim
Bizi ısıtan ciğer yangınımız olsun.
Madem ki son gece bu gece
Bırak ruhlarımız özgürlüğe kavuşsun.

M.ÖZGÖREN

Murat zgren

Susmaya Görsün İnsan

Şaşmaya görsün pusula
Dönmeye görsün göz
Hiddeti düşman başına
Ne güç kalır ne güçsüz..

Ateş sarmaya görsün çam
Olmaya görsün köz
Dumanı dağlar ardına
Ne pür kalır ne pürsüz...

Susmaya görsün insan
Sırt dönmeye görsün söz
Haykırır durur bağrında
Ne ün kalır ne ünsüz...

M.ÖZGÖREN

Murat Özgören

Şair

Yazmak için yazmaz şair
Duymak için konuşmaz
Ya yaşadıkları ağır gelir
Ya kalemını susturamaz.
İçı buruktur her vakit
Mutluluktan pek anlamaz
Doğruları katı ve ağırdır
Çelik olsa dayanmaz.
Aşk adamıdır şair
Sevda başının tacıdır
Bilene en değerli elmas
Bilmeyene kuru yaprak bile olmaz.

M.ÖZGÖREN

Murat Özgören

Şair şiirde Yazar kitapta

Kalem kâğıtta güzel
Harfler sevgiliye hitapta
Yazıya ruh katana bak sen
Şair şiirde yazar kitapta.

Yeşil tabiatta güzel
Mavi denizde havada
Hayata can verene bak sen
Toprakta ağaçta taşta.

M.ÖZGÖREN

Murat Özgören

Tam Etsen

Sanki bir yanım boş gibi
eksikmiyim neyim kendime
Gelsen diyorum hadi
Tam etsen beni kendimle
Bilirsin aşkta beceriksizim
Gel demeye takatsiz dilim
ben sensiz hep bir eksiğim
Tam etsen beni kendimle
Kimsesizim arayansız soransız
Fikreme gül, güle bülbül olansız
Gelsen diyorum hadi
Tam et beni kendimle.
Sanki ciğerim yanık gibi
Eksikmiyim su serpmeye
Sevsen diyorum eskisi gibi
Tam etsen beni kendimle.

M.ÖZGÖREN

Murat Özgören

Türk Oğlu Türk'üm

Ben Türkoğlu türküm.
Asrı zamana cesaret yazılmış adım.
Boyunduruk bilmem zelve kırarım.
Soğan ekmeğe talim der,
Yine de özgürlüğe koşarım.
Mazlumla dertlenir, ağlarım.
Sanmayın zalimin karşısında susarım.
Cüssesine aldırım,
Yedi düvel-i yok sayarım.

Ben Türkoğlu türküm.
Emanete sadakate anılır namım.
Bağrım herkese açıktır.
Lâkin,
Beslediğim yılandan bile sadakat beklerim.
Gözüm yoktur el diyarı toprakta.
Vatanıma canım pahasına sahip çıkarım.
Her kim namertçe adım atar yurdumun bir karışına,
Kellesini gövdesinden ayırırım.

Ben Türkoğlu türküm.
Adım hürriyettir benim.
İstiklâlîm için yaşarım.
Yavuzlarım, fatihlerim,
Cümle geçmişim örnektir tarihe.
Kıyamete dek bu topraklarda ben varım.
Dosta en iyi dost benim.
Dost görünen münafıklarıda bilirim.
Sözüm tüm düşmanlarımadır.
Kalırsam gaziyim ölürsem şehit.
Cesareti olan varsa ben buradayım.

Ben Türkoğlu oğlum.
Mertlik benim ikinci adım.
Yalan bilmem, adam gibi yaşarım.
Ezanım dinmez,
İndirilemez benim ay yıldızlı bayrağım.
Hepiniz bir olsanız ne yazar.
Savaştan kaçmam.
Vatanımı asla satmam.
İrkimden son,
Canımdan son nefes çıkana kadar ben varım.

Ben Türkoğlu türküm.
Bu toprakları kanımla sulamış ırkım.
Beddua bilmem,
Havale etmem.
Gerektiğinde, gereğini yaparım.

M.ÖZGÖREN

Murat Özgören

Uçun Kuşlar Uçun

Uçun kuşlar uçun
Boyayın göğü maviye
Güneşi daha sarı yapın
Bulutları daha beyaz ve
Uçun
Hiç olmadığınız kadar özgür
Hiç olmadığınız kadar mutlu
Bakın selam duruyor size çocuklar
onlar kadar masum uçun geleceğe.

Kanatlarınız yaşlarını silsin gözlerin
Karasını kalplerin
Uçun
Yağmur, kar demeden aralıksız
bitirin hüznü
sevinç yayın yeryüzüne.
Savaşların üzerine uçun
namluları çevirin yere
Barut kokmasın artık dünya
Çevirin mis kokulu çiçeklere.

Uçun kuşlar uçun
Uçun kötülüklerin üzerine
İyilik olsun her kanat vurmanız
Analar ağlamasın artık
Babalar yas tutmasız
Uçun
Zalime masumluk
Gaddara şefkat vermeye.

Uçun kuşlar hakka
Halden anlamayan binden
Hakkı anlayan bire
Tebessüm etmeyenden edene
Uçun merhamete, muhabbete
Yüzler gülsün artık
Karınlar doysun
Uçun zorla değil gönülden verene

Uçun kuşlar uçun
Daha güzele
Daha yaşanabilir bir evrene
Uçun
Yeryüzünü aşka muhabbete doyurun
Gülüş yayın yüzlere
Tüyleriniz adedince...

M.ÖZGÖREN

Murat Özgören

Var Git İşine Azrail

Aklıma her geldiğinde sızlıyor burnum
Bende ne kadar da güzel görünüyordun
Seninle el olmak ister miyim sanıyorsun
Kader böyle imiş elden birşey gelmedi ki

Heyecanını kaybetmek ister mi hiç insan
Duydun mu hiç mutluluğa kurşunu sıkın
Her tel saçına canımı bir çırpıda assam
Kader böyle imiş elden birşey gelmedi ki

Göz bebeklerimdin, gülüşüm, gamzem
İki cihan yeminimdin arşa ulaşan duam
Yer yedi kat yarılrsa derdim hiç ayrılamam
Kader böyle imiş elden birşey gelmedi ki

Sevdan bir lütuftu varlığın bana hediye
Yok sayardım evreni yüreğin yüreğimde
Var git işine Azrail ölüm bizim neyimize
Kader böyle imiş elden birşey gelmedi ki

M.ÖZGÖREN

Murat Özgören

Yakış

Yahu acelen ne dedi bir gün hayat.
Otur hele biraz daha laflarız.
Sonra bir sigara yaktı kendi,
Birde bana uzattı.
İşte yakış,
O yakış.

M.ÖZGÖREN

Murat Özgören

Yalnızlık Hikayesi

Umulmaz yalnızlıklar benimkisi
çekilmez bir kişilik
ve yarınsız geçmiş mazisi.

Anlayanım yok şükür,
anlatanım yok.
Çekildikçe üstüne çullanılan,
emekledikçe çelme takılan bir adam hikayesi.

Ben büyütüyormuyum,
Yoksa;
yaşam hep aynı mı yaşta?
Çok mu akıllıyım
yoksa bildiğimiz delimi?
Büyümüyormuyum,
küçülüyormuyum yaşadıkça yoksa?
İnanın ben bile bilmiyorum ki.

Sevdikçe sevdiklerinden uzaklaşıyor,
bildikçe üzülüyorum.
Üzüldükçe içime atıyor,
içime attıkça sigaraya sarılıyorum.
Bırakabilirmiyim bu mereti?

Dürüstüm.
Doğruluktan tarafım.
O yüzden pek sevilmem de...
Nede olsa,
fırıldak ya çoğunluk.
Düzen adamı, çıkar sinsisi...

Ağlayanla ağlarım.
Gülenle gülemem belki.
Çocuk tebessümünü mutlu eder
çocuğumda yakışır mutluluk,
tüm çocuklara da.
Diğer çocuklar takdir eder de
çocuğum etmez belki.

İyiliğe biatım.
Kötülüğe karşıtlıktır ilkem.
Karıncayı incitmeyen kocaman bir yüreğim,
affetmezliğim inciteni.

Zarar ettiğimi düşünmedim hiç.
Ceşaretimden,
doğruluğumdan,
ve de;
adamlığımdan.
Yalnızlık da olsa bedeli.

Olsun.

Ben;
olmam gereken insanlığımdan ödün vermedikçe,
varsın soyutlasın yaşam kendinden beni.
Belki;
bitmek üzeredir,
ve başlamak üzeredir bir yenisi....
İşte bu satırlar;
yalnız bir adamın
yalnızlık hikayesi....

M.ÖZGÖREN

Murat Özgören

Yarın

Yarın;
yepyeni bir güne uyanmak istiyorum.
Bulutlar olmasın başucumda
Güneş olsun
yüzüm sıcacık,
kirpiklerimi araladığımda ilk defa..

Baharımda yağmur istemiyorum.
Kelebeklerim rengarenk
Cıvı cıvı kuşlarım,
sevişsinler etrafımda..
Yer yeşil,
gök mavi olsun yarın!
ortasında ben
mutlu olmak istiyorum belkide bu defa....

Gurur istemiyorum örneğin..
Yeminlenmiş duruşlar, sahte gözyaşları
ve
kibirli hiçbir söz duymak yarın.
Samimi yüzler istiyorum yüzümde.
Gözünde özü görünen,
sözünde dünyası önüne serilen.
Yanılmak istemiyorum artık,
yoruldum diyebileceğim biri olsun ilk defa..

Yarın bir başka olsun istiyorum.
Uçurtmam olsun mesela,
üzerine umutlarımı koyup alabildiğince yükseğe çıkardığım.
Kendimden bile sakındıklarımı gizlemek istiyorum yarın.
Gülmek bir çocuk tebessümünde,
ve tutmak kendi elimden.
Çıkabildiğim kadar çıkmak istiyorum batağımdan.
Mutlu olmak istiyorum belkide bu defa..

M.ÖZGÖREN

Murat Özgören

Yaşam

Ey lugatını çözemediğim hayat!
Yaşam....
Sadece bir kelimesin.
Acı, tatlı hepsi onda.
O kadar kısa ki
derin bir nefes alışı bile doldurmuyor telaffuzu.
Tek kelime,
yarısı boşta kalıyor adamın soluğu..
Bir göz açıp kapamak kadar kısa,
bir asır kadar uzun olabiliyor bazen.
Öyle ki;
kitaplara sığmıyor,
öykülere bile konu olabiliyor atfen.
O kadar kısa ki
derin bir nefes alışı bile doldurmuyor telaffuzu.
Tek kelime,
yarısı boşta kalıyor adamın soluğu..

M.ÖZGÖREN

Murat Özgören

Ye Kürküm Ye

Devir;
ye kürküm ye
üste başa bakıp hüküm vermeyin siz yinede.
Kimbilir;
belki bir hazine gizlidir yırtık pırtık elbise içinde.
Nimeti azdır
ya da tamahı çok
belli ki minneti yok hiç kimseye.
İnsan mı?
ona bakın siz
Şelam verin gülümseyin gözlerine.
İnanın
çoğumuzdan daha zengindir gönlü
ve
çoğumuzdan daha az kını vardır herkese.
Unutmayın!
Elbise adam etmez insanı
Yürek taşımadıkça içinde.

M.ÖZGÖREN

Murat Özgören

Yıldız

Bazen, kendi kelamınla kalakalırsın.
Kendin selam verir,
Sonra yine kendin alırsın.
Ses geçirmez duvarların.
Kulak patlatırcasına bağırsın, çağırırsın
Sonra yine kendi kendine susarsın.
Adı yalnızlıktır bunun.
Hem de, demli bir yalnızlık.
Bakarsın bir gün doğar, Güneş'ten öte.
Sana ufuktan gülümser.
Buğulu gözlerin pekte inanmaz ya,
Durmaz kendine bir çimdik atarsın.
Heyecanlanır, çocuklanırsın.
Demin açmaya yüz tutar sonra,
Karan yavaş yavaş ağarır, beyazlanırsın.
Bahar geliyordur.
O çok sevdiğin papatyalar açıyordur.
Hayran hayran izlediğin kelebekler,
Bir o yana bir bu yana uçar.
Sırt üstü uzandığın çayırlardan,
Gök maviye göz kırparsın.
Tabiat bırakmamıştır seni.
İnadına yakandan tutarcasına,
Yüreğine dolarcasına can suyun olur.
Yalnız değildir,
Olamazsın da.
Her yalnızlık,
aslında yıldız kümesi ortasında kalmış yıldız gibidir.
Gündüz gözüyle olmasa da,
Gece olunca hepsiyle kucaklaşırsın.

M.ÖZGÖREN

Murat Özgören